

Hampirai

தினாம்பிளை

ஏப்ரல் 1970 * 30 சதம்

பாஞ்சாலி சபதம்
நாவலர் வளர்ந்தார்
—கட்டுரைகள்

கனவு பூலித்ததம்மா
—பாவரங்குப் பா

ஞானம்
—ஒரங்க நாடகம்

புண்ணியத்தின்
பாதுகாவலர்கள்
—சிறு கதை

ஸ்கீபிளவு
—அரசியல் விமர்சனம்

மத்தவுபுகள்
—ஒரு பேட்டி

செய்யது பிடி

தொலைபேசி: 32301

- தாத்தில் தன்னிகரற்றது
- தலைநகரிலே தலைசிறந்தது
- தரணியெங்கும் புகழப்படுவது
- எல்லோரும் விரும்பிப் புகைப்பது
- விற்பனையில் முன்னணியில் நிற்பது

செய்யது பிடி யே!

செய்யது பிடி குப்போ

192, பழைய சௌகாத் தெரு, கொழும்பு-12.

K. N. Abdul Cader Rawther & Co. Ltd.
Congratulates

Gampirai

on the happy occasion
of announcing
the publication of
MEEAAD ANNUAL, 1970.

Reap the Golden Harvest
Hear the Music of Coins
See your land Ever Blest
Get a Cooper Diesel Pumpset

K. N. ABDUL CADER RAWTHER & CO., LTD.
312, Sri Sangaraja Mawatha, Colombo-10.

Telephones: 32956 & 32028

Elephant Beedi Company

Congratulates

Ilampirai

on the happy occasion
of announcing
the publication of
MEELAD ANNUAL, 1970.

புகைப் பிரியர்களின்
முந்து
சுவைப் பொருள்
யானை பீடியே

ELEPHANT BEEDI COMPANY

154, Wolfendhal Street, Colombo-13.

Telephone: 31651

ஏப்ரல் 1970

மீலாத் வீழாக்கள்
வேண்டுகோள்
பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம்

ஆர். பாலகிருஷ்ணன்
மாலீக
பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம்
து. உருத்திரமூர்த்தி

கனவு பலித்ததம்மா
ஞானம்

.....
மொயீன் சமீன்
F. X. C. நடராஜா

முஸ்லீம் லீக் பிளவு
புண்ணியத்தின் பாதுகாவலர்கள்
நாவலர் வளர்ந்தார்

ஹாஜி ஏ. ஜி. முஹம்மது இப்ரூஹீம்

மத்தைபுகள் : ஒரு சிந்தனை

The Modern Confectionery Works
Congratulates

Ilampirai

on the happy occasion
of announcing
the publication of
MEELAD ANNUAL, 1970.

பெருமிதம்
பூரிக்கும்
பேரின்பச்
சுவைக்கு
ஸ்டார்

டொபி ஸ்வீட்ஸ்

THE MODERN CONFECTIONERY WORKS

P. O. Box 1100 Colombo 14

Telephone: 31783-4

இளம்பிறை

என்னிய என்னியாங்கு எத்துப் என்னியார்
தின்னிய ராகப் பேறின்.

மாலை 6

ஏப்ரல் 1970

பு 7

கட்டுரை

தமிழ்நாடு முஸ்லிம் லீக்	... 15
பாஞ்சாலி சபதம்	... 17
நாவலர் வளர்ந்தார்	... 49

கவிதை

வாழ்வு	... 22
மஹாகவி	... 24

நாடகம்

ஞானம்	... 29
-------	--------

சிறுகதை

மொயீன் ஸமீன்	... 38
--------------	--------

பேட்டி

ர. ஜி. மஹம்மது இப்ராஹிம்	... 46
--------------------------	--------

அட்டை

பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம்	... 9
-------------------------	-------

இளம்பிறை

தீங்கள் வெளியீடு

நிர்வாக ஆசிரியர்:

எம். ஏ. ரஹ்மான்

அலுவலகம்:

231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,

கொழுப் பு-13 இலங்கை.

தந்தி: அரசு-கொழும்பு

ILAMPIRAI

Literary Monthly

Managing Editor:

M. A. RAHMAN

Office:

231, Wolfendhal Street,

Colombo-13 (Ceylon)

Cable: **ARASU-COLOMBO**

இளம்பிறையிற் மிகரமாகும் கதைகளிலுள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களுக்கு கற்பணையோ. கவிதை-கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்கு அவற்றை இயற்றியவர்களே பொறுப்பாளிகளாவர்.

புகையுங்கள் திரிவேசு

இலங்கையின் அமிமான சிகிட்டா

மீலாத் விழாக்கள்

—ஓர் ஏச்சரிக்கை

அடுத்த திங்கள் பதினெட்டாம் நாள் மீலாத் விழா ஆரம்பமாகின்றது. நபி பெருமானுர் (ஸல்) அவர்கள் இம்மண்ணுலகில் அவதரித்த தினத்தை உலகெங்கனும் பரந்து வாழும் முஸ்லிம் பெருமக்கள் சிறப்பித்து மகிழ்வார்கள். இம்மகிழ்ச்சி மிகவுந் தக்கது. ஈழத்திலே இம்மீலாத் விழாக்கள் ஒரு மாத காலத்திற்கு மேலாகவும் நீடிப்பதுண்டு. அது மகிழ்ச்சிப் பெருக்கின் சான்று.

சழக்திலே எடுக்கப்படும் மீலாத் விழாக்களில் அந்நிய கலாசாரங்களும், நெறிமுறைகளும் புகுந்து விட்டன என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, படாடோபம் மிகுந்த அனுசார அலங்காரங்கள் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும் என்று ஒவ்வொர் ஆண்டும் ‘இளம்பிறை’ வலியுறுத்தி வந்துள்ளது. இந்த வற்புறுத்தல் மத நம்பிக்கையிலும், முஸ்லிம்களுடைய தனித்துவக் கலாசார பாரம்பரியத்திலும் வேர்கொண்டது. எனவே, நமது வற்புறுத்தலுந் தகுமே. ஆனால், நமது உருக்கமான வேண்டுகோள் மீண்டும் மீண்டும் செவிடனின் செவிகளில் ஊதப்பட்ட சங்காகியது. ‘வில்லுப்பாட்டு இஸ்லாமிய கலாசாரத்திற்கு முற்றிலும் அந்நியமானது’ என்று மயிர் பிளக்கும் விததுவச் ‘சண்டை’யிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுடைய செவிகளிலேகூட ‘இளம்பிறை’ எழுப்பி வரும் மாண்சீகக் குரல் விழுத் தவறியது. மற்றவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதற்காக—உள்ளத்தின் ஆழத்திலே ஏற்றுக் கொண்டாலுங்கூட, வெளியரங்கமாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதற்காக—நேரிய அறவழியைச் சுட்டிக் காட்டும் கடமையை இளம்பிறை துறக்கத் தயாராகவும் இல்லை.

மீலாத் விழாக்கள் தொடங்க ஒரு மாத காலம் இருக்கிறது. தோரணங்கள், தீப அலங்காரங்கள் ஆகிய ‘வெசாக்’ பாணியில் அமைந்த புறக்கிருத்தியமான ‘கூத்துக்கள்’ நமக்கு அந்நியமானவை அவை தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். இந்த எச்சரிக்கையை ஒரு மாத காலத்திற்கு முன்னரே வெளியிட வேண்டிய பிறிதொரு காரணமும் விடிந்திருக்கின்றது.

மீலாத் விழாக்கள் ஆரம்பமாகிய பத்து நாட்களுக்குள் இலங்கையின் ஏழாவது பாராளுமன்றத்திற்கான பொதுத்தேர்தல்கள் நடைபெற இருக்கின்றன. கட்சிப் போட்டிகள் உச்ச நிலை அடைந்திருக்கக்கூடிய ஒரு கட்டத்திலேதான் மீலாத் விழா ஆரம்பமாகும். ‘மூஸ்விம்கள் எல்லோரும் பச்சைக் கொடியினர்’ என்ற கொள்கை எதார்த்தத்திற்குப் புறம்பானது. எரிந்த கட்சி, எரியாத கட்சி என்ற கட்சி விவகாரம் மிக உச்சமாக மஜைகோவியுள்ளது. அதே சமயம், வீதிகளை அடைத்துக் கட்சிக் கொடிகளைப் பறக்க விடுவது போன்ற பிரசார வகைகள் புதிய தேர்தல் சட்டத்தினால் தடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்திலையில் நம் மத்தியிலுள்ள அரசியல்வாதிகள் சிலர் கட்சிக் கொடிகளின் அலங்காரங்களுக்கும், கட்சிப் பிரசாரங்களுக்கும் மீலாத் விழாக்களைப் பயன்படுத்தக் கூடும் என்ற நமது அச்சம் நியாய பூர்வமானதாகும். ‘தேர்தல் சட்டத்திலே இவ்வாறு மண் தூவமுடியும்’ என்று வாழுறிக் கொண்டிருக்கும் அரசியல் வியாபாரிகள் நம் மத்தியிலே இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய உள்ளங்களிலே உள்ள இல்லாம் மீதுள்ள ஈமானை நாம் என்றுமே சந்தேகிக்கவில்லை. அதே சமயம் கட்சிப் பற்று என்பது கடிவாளமற்ற குதிரை போன்றது என்பதும் நமது அநுபவம்.

கட்சிகள் தோன்றலாம்; மடியலாம். ஒரு கட்சியிலிருந்து இன்னெரு கட்சிக்குக் ‘கூடுவிட்டுக் கூடு’ பாயலாம். முறைக்கு முறைதேர்தல்கள் வரும்; போகும். வெற்றி கிட்டும்; தோல்வி கிட்டும். இரண்டும் இடம் மாறிக் கொள்ளும்! எனவே, மார்க்க அறிஞர்களும், இல்லாத்தின்மீது கலப்ப்படமற்ற ஈமான் கொண்டோரும்—அவர்களுடைய மானசீகமான ஆதரவு எந்தக் கட்சிக்கு இருந்தபோதிலும்—இவ்வாண்டில் நடைபெறும் மீலாத் கூட்டங்களிலே அரசியல்வாதிகளையும் அரசியலையுந் தவிர்த்துக் கொள்வதைத் தமது கடமையென வரித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இல்லாமிய கலாசார பாரம்பரியத்திற்கு ஏற்ற விழாவாகக் கொண்டாடும் முறையைக்குச் செப்பமான அடித்தளமாக இவ்வாண்டின் மீலாத் விழாக்கள் அமையும் வண்ணம் கண்காணித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அந்த நல்லிதயங் கொண்டோரின் பணி வெற்றி பெற வேண்டுமென்பது இளம்பிறையின் பிரார்த்தனை.

முஸ்லிம்களுக்கு

மீலாத் வேண்டுகோள்!

‘இளம்பிறை’ தனது ஆருவது வயதினைப் பூர்த்தி செய்ய விருக்கின்றது. ‘இளம்பிறை’யின் முஸ்லிம் அபிமானிகளுடன் மனம் விட்டுச் சில பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசவும் இந்தச் சந்தர்ப் பத்தை எடுத்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

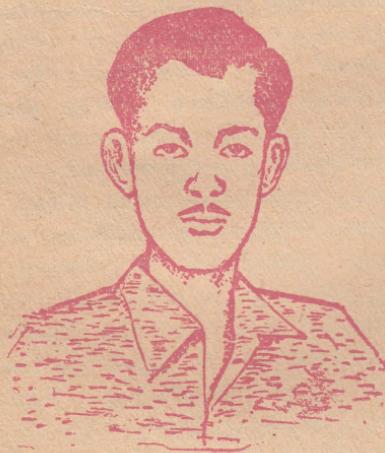
ஈழுத்திலே இலக்கியத்தைத் தனது அடிநாதமாகக் கொண்டு வெளிவரும் பத்திரிகைகளுள், ‘இளம்பிறை’ பிரகவுந் தனித்துவமானது. ‘நமது பத்திரிகை’ என முஸ்லிம்கள் உரிமை பாராட்டுகிறார்கள். ‘தரமான இலக்கியச் சஞ்சிகை’ என்று பிறிதொருவகையில் உறவு பாராட்டும் தமிழர்களும் இருக்கின்றார்கள். முஸ்லிம்களுடைய கலை-இலக்கியப் பிரச்சினைகளைத் தமிழ் வாசகர் மத்தியிலே எடுத்துச் செல்லும் தூதனுகவும், முஸ்லிம்களுடைய தமிழ் ஆக்க இலக்கிய வளர்ச்சியின் நாற்றினைப் பாதுகாக்கும் பண்ணையாகவும் இளம்பிறை தொண்டாற்றுகின்றது. முஸ்லிம்கள் விழுமியதும் தனித்துவமான துமான இனமாக ஈழுத்தில் பீடுடன் வாழ்கின்றார்கள். அதே சமயம், அரசியல் ஆதாயங்களுக்கு அப்பாற்படவும், இனிய தமிழ் மொழி யைச் செவ்வனே நேசிக்கின்றார்கள். இதன் நிதர்சனமாகவும் திருட்டாந்தமாகவும் ‘இளம்பிறை’ வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வகையில் ஒரு சஞ்சிகையைத் தொடர்ந்து பிரசரித்து வருதல் சிரமசாத்தியமான காரியம் என்பதை இத்துறையில் ஈடுபட்டோர் சகலரும் அறிவர். எத்தனையோ இடர்களின் மத்தியிலும் இளம் பிறை இலக்கிய வானிலே தொடர்ந்து ஒளிரச் செய்யும் பெருமையும் புகழும் எல்லாம் வல்ல இறைவனையே சேரும்.

இலட்சிய வேட்கையுடன் வெளிவரும் ஒரு பத்திரிகையைப் பொதுமக்களுடைய-குறிப்பாக இலக்கியப் படைப்பாளிகள், எனிகப் பெருமக்கள் ஆகியேர்ருடைய—நல்லாதரவு இன்றி நீண்டகாலத்திற்குத் தொடர்ந்து வெளியிட முடியாது என்பது உண்மை. இத்தனத்தில் நின்று ‘இளம்பிறை’ விளம்பரத்திற்காக வணிகப் பெருமக்களுடைய ஆதரவினை நாடுதல் இயல்பானதாகும் இவ்வகையில் ஆதரவு தரும் வணிகருக்கு மகிழ்ச்சு உண்டு. ‘இளம்பிறை’க் கும் எவ்வித கெளரவக் குறைச்சலும் இல்லை.

ஆனால், மீலாத் காலம் வந்ததும், புற்றீசல் போல மன்றங்கள் தோன்றி ‘மலர்கள்’ வெளியிடும் போக்கு சமீப காலத்திலே முகங்காட்டி உள்ளது. இதனால் கதிர்காமத் தண்ணீர்ப் பந்தலுக்கு

இளம்பிறை மீலாத் மலர் — ஆண்டு மலர் பற்றி
உறுதிமொழி ஒன்று தருகின்றேன்.

—எம். ஏ. ரஹ்மான்

கனது வகையில்

குறுநாவல் சிறுகதை மொழிபெயர்ப்புக்கதை புதுக்கதை புதுமைக் கதை
உருவக்கதை குட்டிக்கதை சிறுவர்கதை கதையில்லாத கதை

விமர்சன வகையில்

அரசியல் இலக்கியம் இசை நடனம் நாடகம் கட்டடம் சினிமா
விளையாட்டு சிற்பம் ஓலையம் பற்றிய விமர்சனங்களுடன்
விமர்சனம் பற்றிய விமர்சனமும்

மற்றும்

கவிதைகள் துணுக்குகள் ஓரங்க நாடகம் சிறுவர் பகுதி

இன்னும்

மீலாத் மலரில் என்ன தேவை? விருப்பத்தை உடன் அறியத் தாருங்கள்.

“... இன்ஷா அல்லாஹ்.
 ஈழத்தில் இதுவரை வெளிவந்த
 எந்த இலக்கிய மலரிலும் பார்க்க
 தரத்தில் உயர்ந்ததாய்,
 இலக்கியக் கருவுலமாய்,
 ஆக்க இலக்கியத்தின் சகல
 உட்பிரிவுகளுக்கும்
 இலக்கணமாக அமையும்
 விடயதானங்களின் தொகுப்பாய்
 இவ்வாண்டின்
 இளம்பிறை மீலாத் மலர்-ஆண்டு மலர் 70
 அமையும் என
 உறுதி தருகின்றேன்.

அது தனித்துவத்தின் தனித்துவமாக
 முழுத்துவத்தின் முழுத்துவமாக
 உங்களோ மகிழ்விக்கும்...”

மீலாத் மலர் ஆண்டு மலர்

★ 1970 ★

ନେତ୍ର

1968ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த ‘இளம் பிறை’ மீலாத் மலரிலே பழைய சோனகத் தெரு - டாம் வீதி விளை பொருள் வர்த்தக சங்கத்தினருக்காக அனுபந்தம் ஒன்றினையும் இணைத் திருந்தோம். அவ்வாண்டில் மேற்படி சங்கச் செயலாளர் ஜானுப் எஸ். ஏ. காதர் மிக்க ஒத்தாசையாக இருந்தார்; ‘இளம்பிறை’க்கு விளம்பரந் திரட்டித் தரும் பிரதிநிதியாகக்கூடச் கடமையாற்றினார். அவருடைய புகைப் படத்தையும் பிரசரித்து, நன்றி கூறி இளம்பிறை மகிழ்ந்தது. இப் பொழுதும் நமது நன்றிகள்.

அறிவித்தல்

1969ஆம் ஆண்டு மீலாத் மலருக்கு விளம்பரம் கேட்டு நமது வேறொரு பிரதிநிதி சென்ற பொழுது, ‘மலருக்கு விளம்பரம் கொடுத்தாகி விட்டது’ என்று வர்த்தகர் சிலர் கூறினார்கள். அவர்களுடைய வார்த்தை களை நாம் நம்புகின்றோம். அவர்களுடைய விளம்பரம் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதும் உண்மை. இந்நிலையில் வணிகப் பெருமக்களிடம் ஒரு விடயத்தைத் தெளிவு படுத்த விரும்புகின்றோம். 1969ஆம் ஆண்டிலேயோ, அதற்குப் பின்னரோ ஐங்குப் பல்ல. ஏ. காதர் அவர்கள் நமது விளம்பரப் பிரதிநியியல்லர் என்பதையும், பிறிதொருவர் நமது பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதையும் அறியத் தருகின்றோம்.

உண்டியல் குலுக்கும் பாணியில், நாகூர் அவ்வியாவுக்கு காணிக்கை சேர்க்கும் மோஸ்தரில், விளம்பரப் பண்டாரங்கள் மலிந்துவிட்டார்கள். இவர்களுடைய ‘கெளரவ யாசகம்’ மிக அசிங்கமானது. ‘வயிற்றுக்கு இல்லை’ என்று இரத்தல் வேறு; மீலாத் எப்பொழுது வரும், உலகப் புனிதர் நபிகள் (ஸ்ல்) அவர்களின் பெயரைச் சொல்லி வயிறு வளர்க்கலாம் என்று கொக்குப் போல காத்திருக்கும் பல்லுருவிகளின் ஈனச் செயல் வேறு! இந்தப் ‘பிச்சை’யை ‘நன் கொடை’ என்ற பெயரிலே பெற்றுலாவது அருவருப்பினைச் சந்தே குறைத்ததாக இருக்கும். ஆனால், இவர்கள் ‘மலர்’ என்ற பெயரால் வெளியிடும் துண்டுப் பிரசரங்கள் இல்லாத்தைக் கேவலப்

பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம்

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கொழும்புக் கிளையின் தமிழ்ப் பேராசிரியராக, கலாநிதி ஆறுமுகம் சதாசிவமவர்கள் அன்மையிலே நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இது மிக இனிப்பான செய்தியாகும். 'கலாநிதி ஆ. சதாசிவம் அவர்கள் பழந்தமிழிலக்கியத்தில் நிறைந்த புலமையுள்ள பண்பாளர். தமிழின் மேன்மைக்காக உழைத்தல் என்ற இலட்சியப் பயணத்தை மேற்கொண்டிருக்கும் இனியர். எடுத்த கருமத்தைத் தொடுத்து முடிக்கும் தகைமையர்...' என அவர் பதிப்பித்த ஞானப் பள்ளு என்னும் நூலுக்கு எழுதிய வெளி யீட்டுரையிற் குறிப்பிட்டேன். அவரைப் பற்றி விரிவான கட்டுரை ஒன்று எழுதுதல் வேண்டும் என்ற ஆசை இருந்து வந்தது. அவர் பேராசிரியராகக் கௌரவம் பெற்றதைப் பாராட்டும் முகமாக அவருடைய உருவப்படத்தை 'இளம்பிறை'யின் இந்தப் பூவிலே வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். ஸமத்துக் கல்விமான்களுள் 'இளம்பிறை' அட்டையை முதன் முதலில் அலங்கரிப்பவரும் பேராசிரியர் சதாசிவமே ஆவர். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், அவரைப் பற்றிய கட்டுரையை எழுதும் என் ஆசையையும் பூர்த்தி செய்ய விழைகின்றேன்.

பிறப்பும் இளமையும்

யாழ்ப்பானைக் குடாநாட்டிலுள்ள அராவி என்னும் ஊரிலே, சற்குண சிலங்களுடன் இல்லறம் பயின்று கொண்டிருந்த ஆறுமுகம் தம்பதிகளுக்கு 15-2-1926இல், சதாசிவம் அவர்கள் புத்திரங்கைப் பிறந்தார். உரிய வயது எய்தியதும் அராவியில் அமைந்துள்ள சரஸ்வதி வித்தியாசாலையிற் சேர்ந்து கற்கத் தொடங்கினார். பின்னர், அராவி இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலை, வட்டுக்கோட்டை - யாழ்ப்பானைக் கல்லூரி, கொழும்பு -ஆனந்தாக் கல்லூரி ஆகிய கல்விச்சாலைகளிலே பயின்று, பல்கலைக் கழகப் புகுமுக வகுப்பிலே தேறி, இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலே 1948 ஆம், ஆண்டிற் சேர்ந்தார். இதற்கு ஓர் ஆண்டிற்கு முன்னரே, அதாவது 1947இல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினரால் நடாத்தப்படும் பண்டிதர் பார்ட்சையிலே தோன்றிச் சித்தி எய்தினார்.

கல்வித் துறையில் ஈட்டிய வெற்றிகள்

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழை விசேட பாடமாகவும் வடமொழியைத் துணைப்பாடமாகவும் கற்று, முதலாம் பிரிவிற் இ-2

சித்தியெய்தினார். இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலே தமிழுச் சிறப்புப் பாடமாகப் பயின்றவர்களுள் முதல் வகுப்பிலே முதன் முறையாகச் சித்தியெய்தும் மகிழை சதாசிவம் அவர்களுக்கே கிட்டியது. அத்துடன் கிழைத்தேய மொழிகளைப் படிப்பதற்கான 'ஸ்கலர்ஷிப்'பும் பெற்றார். 1952இல் இலங்கைப் பல்கலைக் கழக விரிவரையாளராகப் பணியாற்ற தொடங்கினார். அதே சமயம் எம். ஏ. வகுப்பிற்கான பாடங்களைப் பயின்று, 1954 இல் எம். ஏ. பட்டதாரியமானார். தமிழில் மேற்கொண்டும் ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்வதற்காக இங்கிலாந்திற்குப் பயணமானார். இங்கிலாந்தில், ஒக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்திலே இரண்டு ஆண்டுகள் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு, 1956 இல் கலாநிதி (D. Phil) ப் பட்டம் பெற்றுத் தாய்நாடு திரும்பி, மீண்டும், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தின் தமிழ்த்துறையிலே பணியாற்ற தொடங்கினார். 1955 ஆம் ஆண்டில், ஒக்ஸ்போர்ட்டிலுள்ள பாவியோல் கல்லூரியினர் வழங்கும் சேர் மகாராஜா சிங்கினுடைய பரிசு பெற்றார். 1964 இல் மொழியியல் துறையில் புனிபிரைட் ஸ்கொலர்ஷிப் பெற்று அமெரிக்கா பயணமானார். அங்கு பென்ஸில்வானியா, பேர்கவி ஆகிய பல்கலைக் கழகங்களிலே ஆராய்ச்சிப் படிப்புக்களை மேற்கொண்டார். வெற்றி பிடித்த தாயகம் மீண்டார்.

நால்கள்

கலாநிதிப் பட்டத்திற்காக 'THE STRUCTURE OF THE TAMIL VERB' என்ற இருபாக ஆங்கில நூலை எழுதிமுடித்தார். இந்நாற்கள் 'A DRAVIDIAN ETYMOLOGICAL DICTIONARY' என்ற நூலைத் தொகுப்பதற்குப் பெரிதும் உதவியதாகப் பேராசிரியர்கள் பரோவல்ஸாம் எமினன்ஸாம் நன்றி கூறியுள்ளார்கள். அமெரிக்காவிலுள்ள கவிபோர்னியாவில் 1965 ஆம் ஆண்டில் அவர் வெளியிட்ட 'SUMERIAN, A DRAVIDIAN LANGUAGE' என்ற பிறிதொரு நூலும் அறிஞர் கவனத்தைப் பெரிதும் ஈர்ந்தது.

ஆங்கிலத்தில் மட்டுமன்றி தமிழிலும் பல நால்களை ஆக்கித் தந்துள்ளார். கருத்துறைக் கோவை என்ற இவரது கட்டுரை நால் 1959 ஆம் ஆண்டிலே சென்னையில் வெளிவந்தது. 1963 ஆம் ஆண்டில் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதும் முறை என்னும் நால் யாழ்ப் பாணம் ஆரிய - திரர்விட பாஷாவிருத்திச் சங்கத்தினரால் வெளியிடப்பட்டது. இந்நால் புண்டிதர் இறுதியாண்டுத் தேர்விற்கான மாணக்கர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டு வருகின்றது. மீண்டாக சாகித்திய மண்டலத்தினருக்காக ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் என்ற நூலைத் தொகுத்து வெளியிட்டார். இந்நாலிலே 142 ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்களுடைய கவிதைகளை மனியாகத் தொகுத்துள்ளார். மதத்தாலும், இனத்தாலும் ஆற்றலை ஒதுக்கும் போக்கு

களிலிருந்து முற்றிலும் ஒதுங்கிய தூயவராக இந்நாலிலே முஸ்லிம் கவிஞர் பெருமக்களுடைய கவிதா ஆற்றலுக்கும் இடம் வழங்கியுள்ளார் என்பது மிகவும் பாராட்டிற்குரியது. பதினேழாம் நூற்றுண்டில் ஈழத்துப் புலவர் ஒருவரினால் இயற்றப்பட்டதாகக் கொள்ளப்படும் ஞானப்பள்ளு என்னும் பழந்தமிழ் நூல் ஒன்றைப் பதிப்பித்துள்ளார். இந்நால் அரசு வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது.

இவர் இயற்றியுள்ள தமிழ் மொழி வரலாறு என்னும் நூலின் முதலாவது பாகத்தின் முதலாவது தொகுதி அச்சாகிக் கொண்டிருக்கின்றது என அறிய வருகின்றோம். அத்துடன் ஈழத்துத் தமிழ் வழக்கு அகராதியைத் தொகுக்கும் முயற்சியில் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக உழைத்து வருகின்றார். இந்த அகராதியில் இருபதினையிரத் திற்கும் மேற்பட்ட வழங்கு தமிழ்ச் சொற்கள் இடம்பெறவாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இவை தவிர இவர் எழுதியுள்ள பத்துக்கும் மேற்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை இந்தியாவிலுள்ள ஸ்ரீநகர், புதுதில்லி, அண்ணூரை ஆகிய பல்கலைக் கழகங்களும், மலேசியா, ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்களும் ஏற்றுப் பிரசரித்துள்ளன.

பிற பணிகள்

இந்தியாவின் மொழியியற் கழகம் (LINGUISTIC SOCIETY OF INDIA), இங்கிலாந்தின் மொழியாராய்ச்சிக் சமூகம் (PHILOLOGICAL SOCIETY OF ENGLAND), அமெரிக்காவின் மொழியியற் கழகம் (LINGUISTIC SOCIETY OF AMERICA) ஆகியவற்றின் அங்கத்தவராகவும் விளங்கும் கலாநிதி சதாசிவம் அவர்கள், 1961 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கல்விப் பிரசரச் ஆலோசனை சபையின் அங்கத்தவராகவும் பணி புரிந்து வருகின்றார். 1962 முதல் 1965 வரை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழைத்தேய மொழித்துறையின் பிரதிநிதியாக ஸ்ரீ லங்கா சாகித்திய மண்டலத்தில் அங்கத்துவம் வகித்துள்ளார். இவர் அங்கத்தவராகப் பணி புரிந்த காலத்திலே தான் தமிழ் நால்களுக்கு ஆண்டு தோறும் அதிகப்படியான பரிசுகள் கிடைத்தன. புதியன் படைக்கும் இலக்கியகாரருக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிக்கப்படல் வேண்டும் என்பதைத் தமது கொள்கையாக வரித்துப் பாடுப்பட்டார் என்பதற்குச் சான்றுகவே இது அமைந்துள்ளது. 1966 இல் திருத்தி அமைக்கப்பட்ட ஸ்ரீ லங்கா சாகித்திய மண்டலத்தில் செந்தமிழ்க் குழுவின் தலைவராகப் பணிபுரிந்த அவர், இப்பொழுது நாடகக் குழுத் தலைவராகப் பணி புரிந்து வருகின்றார். அத்துடன் கலைப் பூங்கா என்னும் ஸ்ரீ லங்கா சாகித்திய மண்டலத்தின் தமிழ்ச் சஞ்சிகைக்

கும் ஆசிரியராகப் பணி புரிகின்றார். கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக இலங்கைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் சங்கத்தின் தலைவராகவும் விளங்குகின்றார்.

உலகங்கணும் நடைபெற்ற சர்வதேச மொழியியல் மகாநாடுகளிலே பங்கு கொண்டு, இலங்கைக்குப் பெருமை தேடித் தந்துள்ளார்.

மொழி அறிவு

தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலே கலாநிதி அவர்களுக்குச் செறிந்த புலமை இருக்கின்றது என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும். வடமொழியிலும் அவருக்குப் புலமை உண்டு. ஈராண்டுகள் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வடமொழி விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். உயர் வகுப்புகளிலே ஸத்தீன், பாளி ஆகிய மொழிகளைப் பாடங்களாகக் கற்றுத் தேறியுள்ளார். இவை தவிர மலையாளம், கன்னடம், ஜேர்மன் ஆகிய மொழிகளிலும் சுமாராண புலமை உண்டு.

ஸழத்துத் தமிழ் அறிஞர் உலகத்திலே போட்டி, பூசல், பொருமை எல்லாம் மலிந்திருக்கின்றன. சுயநலம் ஒன்றுக்காகவே கழுத்தறுப்புப் போட்டிகளும் நடைபெறுகின்றன. கற்றவர்கள் மத்தியிலே நடைபெறும் இந்தப் போட்டியும் பூசலும் மிகவும் விரசமானது; அருவருக்கத் தக்கது. ஆனால், கலாநிதி சதாசிவம் அவர்கள் நிறைந்த நிதானமும், பொறுமையும் காட்டி தமிழுக்கு நல்லன செய்யும் முன்னணிப் போராளியாகத் திகழ்கின்றார். கோஷ்டிச் சண்டைக்காக எதிர்க் கட்சியிலுள்ள இலக்கியகாரரின் உண்மையான திறமையை மற்றவர்கள் மறைப்பதையே அருந் தொண்டாகப் பயின்று வரும் இந்நாளிலும், தகைமைக்கும் திறமைக்கும்

முதலிடம் அளிக்கப்படல் வேண்டும் என்று தனிக் குரல் எழுப்பி வருகின்றார்.

<— கலாநிதி ஆ. சதாசிவம்

புதிய பதவியின் மூலம் கலாநிதி சதாசிவம் அவர்கள் மேன் மேலும் பல இலக்கிய நற்பணிகள் புரிவார் என இளம்பிறை எதிர்பார்க்கின்றது. அவருக்கு நீண்ட ஆரோக்கிய வாழ்வுஞ்சித்திக்க வேண்டும் என்றும் இளம்பிறை வாழ்த்துகின்றது.

“அப்பாடா, பரிட்சை எல்லாம் ஒரு வாறு முடிந்து விட்டன...” மாணுக்கர் மட்டுமல்ல; பரிட்சையை நடாத்தியவர்களும் இவ்வாறுதான் ஏக்கப் பெருமுச்ச விடுகிறார்கள் என்ற உண்மை பலருக்குத் தெரிவதில்லை. இந்த உண்மையை விண்டு

காட்டுவது நல்லது. ஓரேயொரு பதிலைப் பிரதியுத்தரமாக எதிர் பார்த்து ஒரு கேள்வியை முடைந்துவிடலாம். நூறு மாணுக்கர் அந்த ஓரே கேள்விக்கு விடையளித்த பின்னரே, நாம் நினைத்த கேள்விக்கு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பொருத்தமான விடைகள் இருக்கமுடியும் என்பதை உணரமுடிகின்றது. ஓரேயொரு வசனத் திலே தனது விடையைத் தருபவன் அக்கேள்வி எவ்வளவு அபத் தமானது என்பதை உணர்த்தி நமது உடலைக் குறுக வைப்பான். நமது பலவீனத்தை மூடி மறைப்பதற்காக அவனுக்கும் பூஜியத் தைக் கொடுத்துவிடலாம். ஆனாலும், உண்மையின் அம்மண முன் நம் மனச்சாட்சியை உறுத்திக் கொண்டே இருக்கும். நடக்கு வாய் ஒன்று; செவிகள் இரண்டு. நாம் பொறுமையுடன் கேட்க வேண்டியவை இரு மடங்காகும் என்பதற்காகத்தானே? கேட்ட கேள்வியை விடுத்து மாணுக்கர் ஏதோ புலம்புவதாகத் தோன்றலாம். ஆனால், அவற்றைப் புலம்பல் என்று முற்றுக ஒதுக்கிவிட முடிகின்றதா? அந்தப் பாரதத்திற்குட் புகுந்து பார்த்தால், கேள்விக்கு விடை கிடைக்காமற் போகாது.

“அன்னம் ஆவே; மண்ணென்று கிளியே
இல்லீக்குடம் ஆடு எருமை கொய்யரி ” என

மூவகைப் பரிசோதகர் உளர் என்பதை மாணுக்கர் நாக்கு நினை ஆட்டுகிறார்கள். அன்னத்தைப் போல மாணுக்கர் எழுதும் விடை களுக்குட் புகுந்து பாலை மட்டும் வேறாக்கி எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஆசிரியருக்கு உள்ளது என்ற தத்துவத்தையும் தர்மத் தையும் மௌனமாகப் புகட்டுகிறார்கள். ‘விடைகளை அகவயப் பட்டு (SUBJECTIVE) மதிப்பிடாது, புறவயமாகவே (OBJECTIVE) மதிப்பிடுக்கள்’ என்பது பெரிய கல்வி உள்நாலாரின் கண்டு பிடிப்பா? புலம்பலைப் பார்த்துச் சினங்கொண்டால், “அகவயப் படாதீர்கள்; பொறுமையாக வாசியுங்கள்” என்று அவர்களுடைய விடைகள் பரிதாபமாகக் கூறுவதாகத் தோன்றும். இதனால், மாணுக்கரே ஆசான்களாக உயருகின்றார்கள். இதெல்லாம் என்ன? விடுமுறை காலம் என்பதையும் பாராட்டாது, “பதின்மூன்றாம் பக்கத்தை உடன் அனுப்பு” என்று ‘இளம்பிறை’ ஆசிரியர் தந்தி யடித்தால் நான் என்ன செய்வது? இது தந்திக்கான விடை. இதிலுள்ள பாலை மட்டும் வேறாக்கிச் சுவைத்தல் உங்களுடைய யோகம்!

ஈழத்து இலக்கிய வானில் ஒரு புதிய தாரகை!
இலக்கியத்தரம் வாய்ந்த இனிய மாசிகை!

1970, ஜூவரி முதல்
வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது

‘மலர்’

(அரசியல் கலப்பற்ற இலக்கிய மாத ஏடு)

- ★ எழில் பூத்த இனிய மலர்
- ★ இருவர்ன அட்டை
- ★ பெரிய “9½×7½” அளவு
- ★ 48 பக்கங்கள்
- ★ எண்ண எழுச்சிகள்
- ★ வண்ண ஒவியங்கள்

மார்ச் மாத இதழ்கள் விற்பனைக்கு
வந்துள்ளன

இன்றே சந்தாதாரர்களாகச் சேருங்கள்
தனிப்பிரதி: =/50 ஆண்டுச் சந்தா: 6/=

‘மலர்’

21, மத்திய வீதி,
மட்டக்களப்பு.

லீக் பிளவு:

தலைவரின் பங்கு என்ன?

கூடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக, எது நிகழ்க்காட்டாது என ‘இளம்பிறை’ உள்ளத்துய்மையுடன் எழுதியும், பிரஸ்தாபித்தும் வந்ததோ அது நடந்துவிட்டது என்ற துயர் மண்டிய செய்தி தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கின்றது. ‘தமிழ்நாடு முஸ்லிம் லீக் இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிந்தது. இரண்டு தனித் தனி அரசியல் இயக்கங்களாகத் தனித்தியங்கும்’ என்பது தான் செய்தியின் சாரம். இந்தக் கசப்பான செய்தியை விழுங்கிச் சுதாரித்துக் கொள்வது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கின்றது.

தமிழ்நாடு முஸ்லிம் லீக் விவகாரங்களிலே முகங்காட்டத் தொடங்கிய வெடிப்பினைச் சுட்டிக்காட்டி, இந்த அவலத்தைப் போக்கி ஆக்கப்பணி புரியச் சகலரும் முன் வருதல் வேண்டும் என்பதை நியாய பூர்வமான காரரணிகளிலே நிறுவிச் சந்தர்ப்பங்கிடைக்கும் பொழுதெல்லாம் ‘இளம்பிறை’ எழுதி வந்தது. ஊழியர்களின் மனப்பான்மையிலே மட்டுமெல்ல, தலைமைப்பீட்டத்தின் குறுகலான மனப்போக்கிலேயும் மாறுதல் ஏற்பட்டாற்றுன் தமிழ்நாடு முஸ்லிம் லீக்கிலே தோன்றக் கூடிய பிளவினைத் தவிர்த்தல் சாத்தியமாகும் என்ற உண்மையைத் தீர்க்க தரிசனமாக உணர்ந்து, பல சந்தர்ப்பங்களிலே மறைவாகவும் நயமாகவும், வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில் வெளிப்படையாகவும் எழுதியிருந்தோம். ஊழியர் பக்கமே அதிகப்படச் நியாயம் இருப்பதாக அன்றும் நம்பினேம்; இன்றும் அந்த நம்பிக்கை தளரவில்லை. நியாயத்தின் பக்கம் சாய்வதுதான் தர்மம் என்பது நமது கட்சி. இந்த அளவிற்கேனும் நமது பார்வை ஊழியர்களின் பக்கஞ் சாய்ந்திருந்தது என்பது மறுப்பதற்கில்லை. அதற்காகத் தலைமைப்பீட்டத்தின் மீதும், அந்தப் பீடத்திலே கொலுவிருக்கும் தனிப்பட்டவர்கள் மீதும் நாம் சேற்றை அள்ளி அடிக்கவில்லை. அவர்களைச் சிரிப்புக்குரிய பொருளாகச் சந்தியிலே நிறுத்தக் கூசினேம். அவர்களுடைய சிந்தனைத்தெளிவையும் மனமாற்றத்தையும் விரும்பினேம். அரசியல் இயக்கங்களிலே உள்கட்சிப் போராட்டம் எழுதுவதும், அப்போராட்டத்தின் மூலம்

ஓரங்க நாடகம்

ஞானம்

இந்நாடகம் மேடையேற்றுவதற்கு ஏற்ற முறையில் ஒலி - ஒளி அமைப்புகளுடன் எழுதப் பட்டுள்ளது. இதனை அரங்கேற்ற விரும்பும் பாடசாலை ஆசிரியர்கள்-நாடகத் தயாரிப்பாளர்கள் ஆசிரியரின் அனுமதியும் ஆலோசனையும் பெற வேண்டப்படுகின்றனர்.

ஆசிரியரின் சம்மதமின்றி அரசேற்றலாகாது எனத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

அந்தி-செயல்லின்மை-கசயநலம் ஆகியன கலையப்பட்டு இயக்கம் புதிய உயிர்ப்புப் பெற்று இயங்குதலும் வெகு முறைமை என்பதையும் வரலாற்றுச் சான்றுகள் பலவற்றுடன் நிறுவி இருந்தோம்.

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளியான ‘இளம்பிறை’ மீலாத் மலரில் எழுதும்பொழுது, ‘...இத்தகைய போக்கு முஸ்லிம் லீக்கின் எதிர்கால வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும்; ஊறு விளைவிக்கும். திருப்பூர் மொஹிதின் போன்றவர்கள் அனுபவம் மிக்கவர்கள். பொதுமக்களின் மனச்சாட்சியாகவும், உண்மைப் பிரதிநிதிகளாகவுங் செயற்படுவர்கள். அவர்களுக்குத் தமிழ் நாட்டின் அரசியலில் தனித்துவமான நிரந்தர இடம் உண்டு... எனவே, இத்தகைய சிறப்புடைய தளபதி திருப்பூர் மொஹிதின் அவர்களை நாளையாவது உரிய மதிப்புடன் முஸ்லிம் லீக் நடத்திக் கொரவிக்கும் என இளம்பிறை எதிர்பார்க்கின்றது என எழுதியிருந்தோம்.

அந்த நாளைக்காகக் காத்திருந்தோம். அப்பொழுது விடிவுதோன்றும் என நம்பியிருந்தோம். பிளவு நீங்கி, ஒற்றுமை நிலை நாட்டப்படும் எனப் பொறுமையை ஓம்பினேம். அந்த ‘நாளை’

கலாந்தி ஆ. சதாசிவம் அவர்கள், M.A., D.Phil. கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணி புரிகின்றார். புதிய இலக்கிய முயற்சிகளின் செழுமையை மரபு நிலையில் நின்று அனுகுதல் தமிழ் இலக்கிய விமர்சனத்தில் பேராசிரியர் புகுத்தியுள்ள புதிய பார்வையாகும். இந்தப் பார்வையின் தெளிவினைச் சுலபத்தின்பூர் இக்கட்டுரை உதவும். (ஆர்.)

பாஞ்சாலி சபதம்

புலமையும் கற்பணியும்

—பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம்

ஓரிரண்டாண்டு கல்விகற்றவரும் படித்துப் பயனுறும் வண்ணம் இயற்றப்பட்ட காவியம் பாஞ்சாலி சபதம் ஆகும். மக்களால் விளங்கிக் கொள்ளப்படாத சொற்குவியல்களைக் கொண்டு நீண்ட காவியங்களைப் பாடுவதனால் அவை மக்களுக்குப் பயன் படாது போன்ற கண்ட சுப்பிரமணிய பாரதியார் மக்களுக்குப் பயன் படுதல் ஒன்றை மட்டும் முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு பாஞ்சாலி சபதம் பாடினார். எனவே பாரதியின் நோக்கத்திற்குத் தக நாலும் உருவாக வேண்டியதாயிற்று. பாரதியார் காலம் வரையும் தமிழில் எழுந்த காவியங்கள் அனைத்தும் கல்வியறிவு நிரம்பியவராலேயே படித்துப் பயன்டையக் கூடியனவாய் இருந்தன. படிப்புக் குறைந்த வரும் படித்துப் பயன்டைய விரும்பினார் பாரதியார்.

சிலப்பதிகாரம், சிந்தாமணி, இராமாயணம் முதலிய பெருங்காப்பியங்களைப் பாடிய புலவர்கள் பாரதியினின்றும் வேறுபட்ட நோக்கங்களி னடிப்படையிலேயே காவியம் புணந்தனர். அவர்கள் கருத்தின்படி இலக்கியம் என்பது ஒரு கலைக் கோபுரம். மக்கள் தம் ஒய்வு நேரங்களைக் கழிக்கவும் இலக்கியம் பயன்படுத்தப்பட்டது. எனவே அது ஒரு பொழுது போக்குச் சத்தியாயும் விளங்கிறது. இலக்கியங்களைப் படிப்போர் மனத்தில் உயரிய கருத்துக்களைப் பதிய வைத்து அவர்களை முன்னேற்றப் பாதையில் நடத்திச் செல்வதும் இலக்கியம் எனக் கருதப்பட்டது. இம்மூன்று நோக்கங்களினடிப்படையி வெழுந்த தமிழ்ப் பெருங்காப்பியங்கள் நீண்ட காலங்கள் வாழ்ந்து மக்களுக்குப் பயனளித்தலை விரும்பினார் தமிழ்ப் புலவோர். எனவே அவர் தம் நோக்கத்திற்குத் தக அவர்கள் படைத்த பெருங்காப்பியங்கள் எல்லாம் பொதுமொழியில் அலங்கார நயங்களுடன் யாக்கப்பட்டன. மக்கட் குழுவினருள் எப்பா

லாரும் தாம் தாம் விரும்பியவற்றைக் காவியங்களிற் காணக் கூடிய தாக அவை சமுதாயத்தின் கலைக்களஞ்சியங்களாக இயற்றப்பட்டன.

சுப்பிரமணிய பாரதியார் சமுதாயச் சீர்திருத்தம் ஒன்றை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு பாஞ்சாலி சபதம் பாடினார். இலக்கியத்தை ஒரு கலையாகக் காணவும் அது மக்களின் பொழுது போக்குச் சாதனமாய் அமையவும் பாரதியார் விரும்பியதாகத் தெரியவில்லை. அடிமைவலையுள் உறங்கிக் கிடந்த பாரதநாட்டு மக்கள் கல்வியறிவு பெற்று வாழ்க்கைப் பாதையில் முன்னேற்றம் அடைதலை விரும்பினார் பாரதியார். தம் காலத்திய மக்களைத் திருத்தி நல்லவர்களாக்குவதற்கு இலக்கியத்தை ஒரு கருவியாகக் கொண்டார் அவர். எனவே இலக்கியத்தின் பயனை அன்மைக் காலத்திய மக்கள் அடைய வேண்டு மென்பது பாரதியாரின் நோக்கம். நோக்கத்திற்குத்தகவே பாரதியார் தம் புலமையை வழிப்படுத்தினார். தாம் கூறும் பொருளை மக்கள் தடையின்றி இலகுவிற் பெற வேண்டு மென்பது அவரது முக்கிய குறிக்கோள். கல்வியறிவு குறைந்த மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்பதே பாரதியாரின் நோக்கம் ஆகையின் கல்வியறிவு நிரம்பிய மேதை களை நோக்கிப் பாஞ்சாலி சபதம் பாடப்படவில்லை என்பது தானே விளங்கும்.

கல்வியறிவு படைத்த மக்கள் பாஞ்சாலி சபதம் ஒரு இலக்கிய மென்பதைக்கூட ஒப்புக் கொள்ளார். ஏனெனில் அவரின் மூலை விருத்திக் கேற்ற கற்பனை நயம் பாஞ்சாலி சபதத்திற் காணப் படாமையாகும். பாஞ்சாலி சபதத்தைப் படிக்கும்போது ஒருவர் ஆற்று வேகமாக நடந்து செல்லவேண்டும்: வழியில் நின்று தங்கிக் கவிதையைக் கிளரி நுட்பப் பொருளை ஆராய வேண்டியதில்லை. இலக்கிய ரசிகர்களை மகிழ்விக்கும் ஓட்டணி, தற்குறிப்பேற்றவணி, வஞ்சப் புகழ்ச்சியணி முதலியன் பாஞ்சாலி சபதத்திற் காணப் படா. பொதுமக்களின் அறிவாற்றலுக்குட்பட்ட தன்மை நவிற்சியணி, உவமை, உருவகம் ஆகிய மூன்றுமே பாஞ்சாலி சபதமாகிய நூன் முழுவதிலும் பரந்த கிடக்கின்றன. தன்மை நவிற்சி என்பது உள்ளதன் இயல்பை உள்ளவாறு கூறுதலாம். உவமை, உருவகம் ஆகிய இரண்டும் ஒப்புமையின் பாற்படுவன. இம்மூன்று அணிகளும் சாதாரணமான மக்களின் வாழ்க்கையில் நானும் எடுத்தாளப்படுவவையாகும் பொதுமக்களுக்கென எளிய தமிழ் நடையில் எழுதப்படும் காவியத்தில் நாளாந்த வாழ்க்கையிற் பொது மக்களாற் கருதப்படும் பொருட்களி ணடிப்படையிலன்றிப் புலவன் உவமையுருவங்களைக் கூறமுடியாது.

பாரதியாரின் புலமையும் கற்பனையும் எத்தகையன என்பதை இலகுவிற் கூறிவிடமுடியாது. அவரது புலமைக்கும் கற்பனைக்கும்

கோபுரமாக விளங்குவது குயிற்பாட்டாகும். இக்குயிற் பாட்டு கல்வியறிவு நிரம்பியோருக்கெனப் பாடப்பட்டது; படித்து இலகு விற் பொருளை உணர்முடியாதது; எனவே படிக்கப் படிக்கப் புதிய புதிய பொருள்களைக் காட்டிக் கொண்டிருப்பது. இதனைப் பாரதி யாரே உணர்கிறார் என்பதைப் பின்வரும் குயிற்பாட்டின் ஈற்றதி கள் கூட்டுகின்றன.

சோலை, குயில், காதல், சொன்னகதை யத்தணையும்
மாலை யழகின் மயக்கத்தால் உள்ளத்தே
தோன்றியதோர் கற்பணையின் தூழ்ச்சி யென்றே

கண்டு கொண்டேன்.

ஆற்ற தமிழ்ப் புலவீர், கற்பணையே யானாலும்
வேதாந்த மாக வீரித்துப் பொருளுரைக்க
யாதானுஞ் சற்றே இடமிருந்தாற் கூந்ரோ?

இவ்வடிகளினின்றும் கற்பணை என்பதைணப்பற்றிப் பாரதியார் கொண்டுள்ள கருத்துக்கள் புலனுகின்றன. உலக வாழ்க்கையில் நடக்காதது கற்பணை என்ற பொருள் இங்கு தொனிக்கின்றது. 'மாலை யழகின் மயக்கத்தால் உள்ளத்தே தோன்றியதோர் கற்பணை' எனவே மயக்க மற்ற நிலையில், கற்பணை, உலக வாழ்க்கையை ஒட்டி யெழும் என்பது கருத்து. இரண்டாவதாக 'விரித்துப் பொருளுரைத்தல்' கற்பணைப் பாட்டுக்கு இன்றியமையாத தாகும். குயிற்பாட்டிலே பாரதியார் தாம் கருதிய பொருள்களை வெளிப்படையாகக் கூற விரும்பாது மறைமுகமாகக் கூறுகிறார். மறைமுகமாகக் கூறும்போது புறத்தே கூறும் சொற்கூட்டங்கள் கூட்டும் பொருளினின்றும் வேறுபட்ட பிறிதோர் பொருள் அங்கு தொனித்து நிற்கும். கல்வியறிவு கைவராத மக்களாற் குயிற் பாட்டைப் படித்து உணர்முடியாது; அன்றியும் அவர்கள் பாடவின் வெளிப்படைப் பொருளை உண்மையானதென மயங்குவர். எனவே குயிற்பாட்டிலே பாரதியார் காட்டும் புலமையும் கற்பணை யும் கல்வியறிவு நிரம்பிய மக்களின் நுண்ணுணர்வு கொண்டு விளங்கி இன்புறத்தக்கவை. புலவனின் கற்பணை யுலகுக்குத் தாழும் சென்று அவனது மனநிலையை அறியக் கூடியவராலேயே அவன் கூறுவனவற்றின் உண்மையைப் பகுத்துணர முடியும்.

புலவனின் அனுபவத்திற்குத் தகக் கற்பணையும் வேறுபடும். அனுபவம் நோக்கத்தின் குழலில் வாழ்வது. எனவே ஒருபுலவனே வெவ்வேறு மனவிகாரங்களுக்குட்படும் நேரங்களில் வேறு வேறு இயல்புடைய கவிதைகளைப் படைக்க முடியும் என்பது தெரிகின்றது. ஒருவர் வீட்டிலே தம் சுற்றத்தவருடன் அளவளாவிப் பேசும்போது ஒருவித நடையைக் கையாளுகிறார்; பாலர் வகுப்புக் குப் படிப்பிக்கும்போது பிறிதோர் நடையைக் கையாளுகிறார். புலவர்கூட்டத்திற் பிரசங்கங்களையும் போது செந்தமிழ் நடையிற்

கற்பணையந் தோன்றக் கூறுகிறார். எனவே ஒருவர் தாம் யாரை நோக்கிக் கவிதை புனிகிறாரோ அவரின் அனுபவத்துக்குப்பட்ட மொழிநடையினையும் கற்பணையினையும் கைளானுவது மிகப் பொருத் தமாகும். வாசகரின் மனவியல்பை முற்ற வனர்ந்து கவிதை படைத்தவர் பாரதியார். எனவே பாஞ்சாலி சபதம் பொதுமக்களுக்கெனப் படைக்கப்பட்ட காவிய மாதலால் பொதுமக்கள் உணரும் பான்மையிற் கற்பணையை எடுத்தாண்டார் பாரதியார். இக்கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாஞ்சாலி சபதத்தை ஆராயின் பாரதியாரின் புலமையும் கற்பணையும் இனிது விளங்கும்.

பாரதியாரின் புலமைக்கும் கற்பணைக்கும் எடுத்துக் காட்டாக நாட்டு வருணைப் பகுதியை ஆராயலாம். பாண்டவரின் நாட்டை நோக்கித் தூது செல்லும் விதுரன் வழியிற் கண்ட இயற்கைக் காட்சிகளைப் பாரதியார் தன்மை நவிற்சி அணி மிகப் பொருந்தவும் இடையிடையே உவமையணி விரவிவரவும் அழகாகக் கூறுகிறார்.

‘நீலமுடி தரித்த பல மலைசேர் நாடு.

நீரமுதம் எனப் பாய்க்கு ஸிரம்பு நாடு

கோலமுறு பயன் மரங்கள் செறிந்து வாழுங்

குளிர் காவுஞ் சோலைகளுங் குலவு நாடு,

ஞாலமெலாம் பசியின்றிக் காத்தல் வல்ல

நான் செய்யும் புனிசெய்யும் நலமிக் கோங்கப் பாலடையும் நறுநெந்யும் தேனு முண்டு

பண்ணவர் போல் மக்களெலாம் பயிலும் நாடு.

இச்செய்யுள் தன்மை நவிற்சி யணியிற் புனையப்பட்டதாகும். ‘நீலமுடி தரித்த பல மலைசேர் நாடு’ என்னும்போது நீலமேகத்தை முட்டி உயர்ந்துநின்ற பல மலைக் கூட்டங்கள் பொருந்திய நாடு விதுரனின் கண்முன் புலப்படுவது கூறப்பட்டுள்ளது. ‘நீலமுடி தரித்தல்’ மலையின் சிறப்பாகும். இது ஒரு கற்பணை. முடிதரித்தல் மன்னரின் இயல்பு. மன்னரின் அணிகலனை மலையின் மீது ஏற்றிக் கூறுவது இங்கு கவனிக்கத் தக்கது. ‘நீரமுதம் எனப் பாய்ந்து நிரம்பு நாடு’ என்னும்போது நீர், அமுததோடு உவமை கூறப் பட்டுள்ளது. அமுதத்தை யாருங் கண்டிலர். ஆயினும் அதன் தன்மையை அறிந்திருக்கின்றனர். நீர் வளப்பம் பொருந்திய நாடு எனக் கூறுவதற்குப் பதிலாக ‘நீரமுதம் எனப் பாய்ந்து நிரம்பு நாடு’ எனக் கற்பணை பொருந்தக் கூறுகிறார் பாரதியார். ‘பாலடையும் நறுநெந்யும் தேனு முண்டு பண்ணவர் போல் மக்களெல்லாம் பயிலும் நாடு’ எனக் கூறுவதையில் மக்கள் தேவர்களுடன் ஓப்பிடப் பட்டுள்ளனர். ‘தேவர் போல் மக்கள்’ எனக் கூறுவின் ஓரிரண்

டாண்டு கல்வி கற்றேர் உவமையின் பொதுத்தன்மையை உணர முடியாதாகவின் ‘பாலடையும் நறுநெய்யும் தேனுமுன்டு’ என அடை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இச்செய்யுளில் அழுதம், பண்ணவர் ஆகிய இரண்டும் முறையே நீர், மக்கள் என்பனவற்றிற்கு உவமிக்கப்பட்டுள்ளமையை நோக்கும் போது சுப்பிரமணிய பாரதியார் இயற்கைச் சிறப்பை வருணிக்கும் போது பச்சையாக வருணித்தலின்றிச் சிறிது கற்பனை யும் ஊட்டுகின்றார் என்பது புலப்படுகின்றது.

பேரற மும் பெருங் தொழிலும் பிறங்கு நாடு,

பெண்க ஸெல்லாம் அரம்பைய் போல் ஓளிரும்நாடு,
வீரமொடு மெய்ஞ்ஞானம் தவங்கள் கல்வி

வேள்வீஜனும் இவையெல்லாம் விளங்குநாடு
சோருதற் புன்மையெதுங் தோன்று நாடு.

தொல்லுலகின் முடிமணிபோல் தோன்றும் நாடு
பாரதர்தந் நாட்டிலே நாச மெய்தப்

பாவியேன் துணைபுரியும் பானமை என்னே!

என்னுஞ் செய்யுளும் நாட்டு வருணணையை இயற்கையாகக் கூறும் தன்மை நவிற்சிப் பான்மையதாகும். ‘பெண்க ஸெல்லாம் அரம்பையர் போல் ஓளிரும் நாடு’ என்னும்போது பூவுலகப் பெண்கள் தேவமகளிருக்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளனர். எல்லா இன்பங்களும் ஒருங்கே கைவரப் பெற்றேர் தேவருலக மகளிராதவின் பூவுலக மகளிருக்குத் தக்க உவமையைக் கண்டார் பாரதியார். பொது மக்கள் அரம்பையரைத் தம் மனத்தின்முன் நிறுத்தினுள்ளனர் உவமையின் பொதுத்தன்மையை உணர்மாட்டார் எனவே ‘ஓளிரும்’ என்ற பொதுத்தன்மையைப் பாரதியாரே கூறியும் விடுகின்றார். ‘தொல்லுலகின் முடிமணிபோல் தோன்றும் நாடு’ என்னும்போது ‘முடிமணி’ நாட்டுக்கு உவமிக்கப்பட்டுள்ளது. நாடுகள் எல்லா வற்றினும் முதன்மையானது எனக் கூறுவதை விடுத்து ‘முடிமணி போல் தோன்றும் நாடு’ என்கிறார் பாரதியார். ‘முடிமணி’ எல்லோருக்கும் புலப்படும் பிரகாச ஓளி என்று விளங்கும். எனவே அதனை உவமானமாகக் கொண்டு பொதுமக்கள் காவியக் கூற்றுக் களை அமைப்பது தவறந்று என உணருகிறார் பாரதியார். இவ்வுலகத்து மக்களையும் காட்சிகளையும் வருணிக்கும்போது ஏன் பண்ண வரையும், அரம்பையரையும், அழுத்தையும் எடுத்துக் கூறித் தேவவுல்க வாழ்க்கையை ஒப்பிடவேண்டுமெனக் கேட்பின் அவையெல்லாம் நெடுங்காலமாகவே மக்களின் இலட்சியப் பொருள்களாய் நெடுங்காலமாகவே மக்களின் இலட்சியப் பொருள்களாய் விட்டமையின் அவற்றைக் கூறுவதிற் றவறு ஓன்றுமில்லையெனக் மக்களால் அடைய முடியாத தொன்றே இலட்சியப் பொருளாகும்.

வாழ்வு

இரண்டு உருவம்
 கண்டு சேர
 உலகம் சிரிக்க
 உள்ளம் ஒக்க
 ஒன்று ஆகி
 மூன்றுய்ப் பெருக
 நின்று நிலைக்க
 ஆண்டு கடக்க
 மயக்கம் குலைய
 விட்டுப் பிரிய
 கதையும் முடிய
 தனித்து நின்றது
 தவித்து நின்றது.

A. L. அப்துல் றஹீம்

‘சொர்க்க போகம் பெறுபவன் போல’ எனப் பாரதியார் பின்னுங் கூறுவதை நோக்கும் போது அவர் கண்ட கற்பண்யுலகம் இது வென்பது தொன்றுகின்றது.

பாரதியார் தம் காவியத்தில் உரையாடலைக் கூறுந் திறன் மிக்க சிறப்புடைத்து. விதுரனைக் கோபித்து ஏசம் துரியோதனன் பின்வருமாறு கூறுகிறான்.

‘நன்றி கெட்ட விதுரா! — சீறிதும்
 நான்மற்ற விதுரா!
 தின்ற உப்பி னுக்கே — நாசந்
 தேடு கின்ற விதுரா!
 அன்று தொட்டு நீயும் — எங்கள்
 — அழிவு நாடுகின்றுய்;
 மன்றி ஹுன்னை வைத்தான் — எந்தை
 மதியை என் னுரைப்பேன்!

என வரும் பாடல் சந்தத்தோடு பொருந்திய உரை நடையாகவே காணப்படுகின்றது. ஒரு சூழ்நிலையை வாசகர்முன் படம்பிடித்துக் காட்டுவது எல்லார்க்கும் எளி தன்று. செயற்கைச் சொற்களைப் பெய்து உரையாடலை அமைப்பின் புலவன் விரும்பிய உணர்ச்சி புலப்படாது. ‘நன்றி கெட்ட விதுரா! என்னும்போது எவ்வளவு அழகாகச் சொற்கள் பொருந்தியுள்ளன! பாரதியார் துரியோதன னின் உணர்ச்சிநிலையில் நின்றுலன்றி இங்ஙனம் வருணிக்க முடி

யாது. எனவே காவியம்பாடும் புலவன் தான் கதாபாத்திரங்களோடு ஒன்றிவிட்டாலன்றி உண்மையை உணர்த்த முடியாது.

பாரதியார் இளமைப் பருவத்திலே காவடிச்சிந்து, கீர்த்தனை முதலிய இலக்கிய வகைகளை விரும்பிப்படித்தனர் என அவர்வரலாறு கூறும்; படித்ததோடு மட்டுமன்றித் தெருவிலும் திண்ணையிலும் மக்கள் முன் ஓதி ஆடியும் பாடியும் மகிழ்ந்தனர் என்பர். இவ்விலக்கியங்களிலேற்பட்ட பயிற்சி, பாரதியார் பழந்தமிழிலக்கியங்களில் அளவு கடந்த ஈடுபாடு கொள்வதைத் தடுத்து நின்றது. பாரதியார் உணர்ச்சிப் பாடல்களில் தம் மனத்தைப் பறிகொடுத்தார். சமுதாயத்து மூடப் பழக்க வழக்கங்களைக் கண்டிக்க முற்பட்ட அவர் சிற்சில விடங்களில் மெய்மறந்து பாடிய பாடல்கள் அவர்தம் புலவமையை மாசுபடுத்திவிட்டன என்பர். கவிதை உணர்ச்சியினடிப் படையிற் ரேன்றுவது; ஆயின் உணர்ச்சிதான் கவிதை எனக் கூற முடியாது. உணர்ச்சி வயப்பட்ட புலவன் தன் அனுபவத்தை மொழிபெயர்த்துக் காட்டுவதே கவிதை. அனுபவம் மட்டும் கவிதையாகி விடாது. உணர்ச்சி அனுபவநிலை மிக்குவிடின் புலவன் அது சாந்தமடையும் வரை பொறுத்திருந்து கவிதை புனைய வேண்டும். உணர்ச்சியின் உச்சநிலையிற் பாடுங் கவிதைகள் சிற்சில சந்தர்ப்பங்களிற் புலவனின் கற்பணையை மாசுபடுத்தி விடுவதும் உண்டு. சுப்பிரமணிய பாரதியார் அங்குனம் தவறிய இடங்களும் பாஞ்சாலி சபதத்தில் உண்டு.

ஊரவர்தங் கீழ்மை உரைக்குங் தரமாமோ?

வீரமிலா நாய்கள், லீலங்காம் இளவரசன்
தனை மிதித்துத் தாாதலத்திற் போக்கியே,
பொன்னையவள் அந்தப் புாத்தினிலே சேர்க்காமல்,
நெட்டை மரங்களென நின்று புலம்பினார்.
பெட்டைப் புலம்பல் பிறர்க்குத் துணையாமோ?

இப்பகுதி கவியின் கூற்றுகும்: எனவே ‘வீரமிலா நாய்கள்’ என்பதில் வரும் ‘நாய்கள்’ என்ற சொல்லைச் சுப்பிரமணிய பாரதியார் தவிர்த்திருக்கலா மென்பது அறிஞர் கருத்து. ‘பெட்டைப் புலம்பல்’ என்பதில் வரும் ‘பெட்டை’ என்ற சொல்லும் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். இப்பகுதி கதாபாத்திர மொன்றன் கூற்றுயின் அவ்விதம் அமைந்திருப்பதிற் றவறு ஒன்றுமில்லை யெனலாம். பாரதியார் தம் கூற்றுக்க் கூறும்போது இவ்வித சொற்களை எடுத்தாண்டால் தம் உணர்ச்சியைக் கட்டுப் படுத்தி அளவாகக் காட்டமுடியாத வரானார் என்னுங் குற்றத்துக்கு ஆளாகிறார். சமுதாயத்துட் புலவன் அமிழ்க்கு நின்று கவிதை புனைவதை விடச் சமுதாயத்துள் அமிழ்ந்து பின் வெளிவந்து நின்று கவிதை புனைவது சாலச் சிறந்ததாகும்.

மலூகவி அவர்கள் ஈழத்தின் முதன்மைக் கவிஞராகவும், புதிய கவிதா பரம்பரை ஒன்றின் பிதாமகராகவும் விளங்குகின்றார். முதிர்ச்சியின் கணி விலே மெருகு பெற்று விளங்கும் இவருடைய கவிதைகளிலே புதுமையின் போக்கும் உயிர்த்துடிப்புடன் இணைகின்றது. அவர் ஈழத்தின் நானு பகுதிகளிலே நடைபெற்ற பாவரங்குகள் பலவற்றிலே கலந்து, கவிதை என்பது சாதாரணப் பொதுமக்களும் கவைத்தின்பூற்றத் தக்கது என்பதை நிறுப்பித்துள்ளதுடன், அநேக பாவரங்குகளுக்குத் தலைமை தாங்கியும் சிறப்பித்துள்ளார். நீர்கொழும்பு இந்து வாலிபர் சங்கத் தினால் 1965ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் நடத்தப்பட்ட தமிழ் விழாவிலே, 30ஆம் நாளன்று நடைபெற்ற பாவரங்கில், வசனநடை கைவந்த வல்லாளர் என். பொன்னுத்துரை அவர்களின் தலைமையில் அரங்கேற்றிய ‘கனவு பலித்ததம்மா’ என்ற மகுடத்தில் அமைந்த மேடைப் பாவை இங்கு பிரசரித்துள்ளோம். (ஆர்)

கனவு பலித்ததம்மா!

• ரோகஷ்

பாவங்ரகு

ஆசைக் கவிதை அரங்கின் பெருந்தலைவு,
காசென்றே சொல்லைக் கருதுகின்ற தோழர்களே,
வாசிப்பீர் உம்படைப்பை என்று வரவழைத்து
நேசத்தைக் காட்டி நெருங்கியுள்ள நீளவையீர்,
ஓசைப்படாதில்லவுலகுக் குழைத்த தனந்
கேசம் நரைத்தும் கிறுங்காப் பெரியீரே,
தேசத் தினோயீர், சிறுவர்காள், சேதிபல
பேசத் தெரிந்த பெரிய விழிகளில் மை
பூசிக் கொடுமை புரியும் புதுமகளீர் —
வாச மலர்ப்பா வரைவோன் வணங்குகிறேன் ..

கனவு பலித்ததம்மா

கட்டிலிலே வீழ்ந்தேன் கலைப்போடு. இடியப்பம்
சட்டி நிறைந்த சொத்தோடு சாப்பிட்ட
நீண்ட கலைப்பு; அதனால், நித்திரையை நான் விழைந்தேன்.

பூண்டோ தொழிக்கப் புகுந்தன்று மாலையிற்தான்
நான்தெளித்து வெற்றிகண்ட நன்மருந்தால், மூட்டைகளின்
சேளையோ தொல்லை சிறிதும் கொடுக்கவில்லை.
பஞ்சிருந்த மெத்தை பதமாய் நசிந்தபடி
“துஞ்சு, துஞ்சு”என்றே துணைநிற்கப், போர்த்துகிற
கப்பளியின் வெம்மை கடுங்குளிரைப் போக்கிவிட்டுத்,
“தம்பி, உறங்கு”, என்று தாலாட்டே பாடியதாம் ..

ஆயிரம் தூண்கள் அடுக்கடுக்காய் ஒங்கிளின்ற
கோயில் ஒன்று கண்ணெதிரே காண்கின்றேன். கோபுரங்கள்
ஒவ்வொன்றும் சிற்பக் கலையின் அளவுயரம்.
எவ்வாறுரைப்பேன் ஏழிலை? வளைவுகள்...
வாயில்... மதில் மண்டபங்கள் .... முடுக்குகள்.....
போய் முடியா நீண்ட நடைகள் பொலிவுடைய
ஓவியங்கள் ஒகோ, தரை முழுதும் கோலங்கள்
காவிருந்தாற் போல் விரிந்த கற்பளிங்கு மாளிகையுள்
நான் நடந்தேன். எங்கும் நறும்புகையின் மென்நாற்றம் ..
“ஏன் நடந்தீர்?” என்றே எனைப்பதின்மர் தூக்குகின்றார்.

தூக்கியவர் பல்லக்கில் இட்டுச், சொகுசாகச்
சேர்க்கும் இடமோ கொலுவிருக்கை. அங்குகில
தாடிவைத்த மந்திரிமார், தானை நடத்துபவர்,
ஆடியிருந்த அரம்பையர்கள் — எல்லோரும்
தாளை வணங்கித், தவிசில் எனைஏற்றி,

“ஆஞ்சல் வேண்டும் அடியேங்கள் நாட்டை”, என்று
விண்ணப்பம் செய்தார். இசைந்து மிடுக்கோடு
பண்ணுகின்றேன், கொற்றம். பழம், பால், பணியாரம்
உண்ணக் கிடைத்ததெனக்கங்கே. உண்மையில் இவ்
வண்ணம் கனவெல்லாம் வந்து பலித்ததம்மா !

“குற்றம் புரிந்தான்,” எனக் கொணர்ந்தார் ஓர் ஆளை.
அற்பன் அவன்என் அயல்வீட்டான்! நேற்றுத்தான்
காச நான் கொஞ்சம் கடன்கேட்டு நிற்கையிலே,
ஏசித், தராமல் இருந்தோன். இது சமயம்,
“எற்றும் கழுவில் இவைன்”, எனத் தீர்ப்பொன்றைச்
சாற்றினேன். “ஆகா, சரி”, என்றார் வீற்றிருந்தோர்.
“செத்த உடலைச் சிறுதுண்டம் செய்து செய்து
வைத்திடுவீர் காக்கைகளுக்கு”, என்றேன். “வயிருர
அந்தப் பறவை அருந்திப் பிழைத்தல் தகும்
இந்தப்பயலை”, என எவரும் ஒத்திசைத்தார்.

ஆடி அமர்ந்த அழகியினை நோக்கலுற்றேன் ....
நாடி நான் நானும் நடந்தும், நயந்தென்னை
அன்போடு பார்த்தேதும் ஆதரவு செய்யாத
துன்பச் சிறுமி, தொடர்ந்தென்னுடன் நெடுகப்
பள்ளியிலே கூடப் படித்து வந்த பார்வதிதான்!
கள்ளி, இந்தப்போதோ நான் காலாற் பணித்தவற்றைச்
செய்யத் துடிக்கும் சிறுசேடி என் மனையில்.
“ஐயா, அமைச்சரே, பட்டத்தரசியர்
வேற்றூர் இலையேல், இம்மெல்லியளை அவ்விடத்தில்
ஏற்றி வைப்பீராக! ” என ஆளை செய்கின்றேன்...

சுந்தரியோ, ஒற்றைச் சிலம்பைச் சுழற்றி, “அடா!
இந்த நிலைக்கோ அரசும் இறங்குவது?
நீயோ பெருமன்னன்? நீயே சிறு கள்வன்!
பேயே, பிணமே, பிசாசே”, எனப் பேசித்,
தீயே விழியிற் தெறிக்க, முலை பிடுங்கி
வீசி எறிந்தாள், வெகுண்டு. வெடுக்கென்றென்
மீசை பொசங்க, விழித்தேன். வெறுங்கட்டில்
புக்கத்திருக்கப், பணிய விழுந்திருந்தேன்.
இக்கனவுக்குண்ட இடியப்பம் காரணம் என்
ரூக்க அறிந்தேன்... கிழக்கில் காலை உதிக்கிறது...

காலை உதித்திட; என் கண்ணத் துடைக்கின்றேன்.
ஏலும் வரையும் இனிதே படுத்திருத்து
மேலும் கனவு மிதமிஞ்சிக்கண்டிருந்தால்,
சாலுமோ மேன்மை? சலிப்பன்றே வந்து விடும்?
உட்கார்ந்திராமல் எழுந்து, இழிவின் காரணத்தைக்
கட்கூர்மை செய்துகொண்டு கண்டு, கருத்தினிலே
திடபம் அடைந்த திறலோடு, காரியத்தின்
உட்போய்க், கருமத்துள் ஊறி, உயிர் பிழிந்து
முட்டாளே ஒக்க முயலல் கடன். முயன்றுல்,
கட்டாயம் காணும் கனவு பலித்து வரும்.

தாணிருந்தேதும் தனிக்கனவு காணுமல்,
ஏனையரோடும் இருமை அற இனைந்து,
கூடித் தொழில் எடுக்கும் கொள்கையொடு, பயின்றோர்
தேடித் தெரிந்து திருத்திப் புதுக்கிவிட்ட
திட்டங்கள் பற்றித், திறம்பா துழைப்போமேல்,

கட்டிடங்கள் வானிற் கடுகும். சுதிர்நிலவை
முட்டித் திரும்பும் முழுப்பயணம் கிட்டிவிடும்.
எட்டுப்புறமும் பெருவல்லமை இயன்று
நெட்டையர்களாவோம். நிலம் விண்ணும். எக்கனவும்
எட்டும் இருகைப் பிடிக்குள் அகப்படுமே.....

ஆரும் எழுந்தே அகவாமல், என் கவிதை
சீர் மலிந்த கதன்ரே சிரித்தபடி கேட்டிருந்தீர்.
ஊர் விழுங்கால், ஓடி உயர்த்தும் பணி உடைய
கூர் மழுங்காப் பேஜை பிடித்த கவிக்குலத்தீர்,
பேர் சிறந்த அன்புப் பெருந் தலைவ, நீள் அவையீர்,
ஆர மகிழ்ந்த பெரியீர், சிறுவர்களே,
நேர் இயம்பவொண்ண நெடுவிழியீர், காளையர்காள்,
கூற விழைந்தேன் வணக்கம் சிலகோடி.
கார் பொழுந்து, நீண்ட கடல் போற்றரை விளைந்து,
நீர்கொழும்பு வாழ்க நிறைந்து! .....

இஸ்லாமியப் பெயர்கள்

முஸ்லிம்கள் தம் குழந்தைகளுக்குச் சூட்டும் பெயர்
கள் விசித்திரமாகவும் விநோதமாகவுமுள்ளன. அரபு -
உர்து - பாரசீக மொழிகளில் இடும் பெயர்களுக்கான
அர்த்தத்தினை அறியாது நாய் - பூஜை - கழுதை - குதிரை
எனவும் பெயரிடுகின்றனர்.

பிழையான பெயர்கள் குட்டும் ‘நாகரீகம்’ முஸ்லிம்
கள் யத்தியில் மட்டுமல்ல; தமிழர் மத்தியிலுமுண்டு.
இவற்றினை விளக்கி அடுத்த பூவில் ஆசிரியர் எழுதும்
கட்டுரையை வாசிக்கத் தவறுதீர்கள்.

ஒரங்க நாடகம்

எம். ஏ. ரஹ்மான்

அன்ப,

நான் இஸ்லாமியன். இந்த உணர்வும், இதனால் ஏற்படும் பெருமிதமும் என்னுள் எனது இயக்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் இனிந்திருப்பதை மகா கெளரவும் என்றும் கருதுபவன் நான். இந்தக் கெளரவத்தினால், இஸ்லாத்திற்குப் புறம்பான மதங்களைத்தையும் இகழ்ச்சியாக நோக்கும் ஒரு வகைக் குறுகல் மனப்பான்மையை என் மனத் திலே ஏற்படுத்தி விடவில்லை. இத்தகைய குறுகல் போக்கு கட்டித்த அஞ்சானத்திலே கூட ஏற்பட வாம். பிறமதங்களைப் பற்றிய உண்மைகளையும் தத்துவங்களைப் புரிந்து கொள்வதிலே அலாதியான அக்கறை காட்டுவது என் சுபாவமாக அமைந்துள்ளது. இதனால் அறிவும் தெளிவும் அகலிக்க வழி சமைந்துள்ளது என்பதுடன், நான் ஈமான் கொண்டுள்ள இஸ்லாத்திலே உள்ள தனித்துவ ஒளியைப் பற்றிய தரிசனம் தெளிவாக அமையும் பாக்கியமும் சித்திக்கின்றது. என்னுடைய உருவகக் கதைகளிலே இந்துத் தத்துவங்கள் துள்ளுவதும் அறிவு சார்ந்த முயற்சியே. பெளத்தம் - இந்து - கிறிஸ்தவம் - இஸ்லாம் ஆகிய நான்கு மதங்களுடைய ஆதார உண்மைகளை அடித்தளமாகக் கொண்டு ‘தரிசனம்’ என்னும் மகுடத்தில் அமைந்த நான்கு பாக நாடகம் ஒன்றினை, மேடைத் தேவை கருதிச் சென்ற ஆண்டில் எழுதி முடித்தேன். அந்த நாடகத்தில் இடம்பெறும் ‘ஞானம்’ என்னும் பகுதி ஈஸ்லா நபியின் மரணத்தைப் பற்றிய தரிசன மாக அமைந்தது. கிறிஸ்து நாதரின் மரணம் - உயிர்ப்பு ஆகியவற்றை நினைவு கூர்ந்து கிறிஸ்த வர்கள் ஈஸ்டர் பண்டிகையைக் கொண்டாடுகின்றார்கள். ஈஸ்டரை ஓட்டி இலங்கை ஒவிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தின் தமிழ்த் தேசை ஒவிபரப்புப் பகுதியினர் ‘ஞானம்’ என்ற பகுதியை விசேட நிகழ்ச்சியாக 25-3-70 இல் ஒவிபரப்பினர்கள். மேற்படி வானைவி நாடகத்தின் மூலமான நாடகப் பிரதி இங்கு பிரசரமாகியுள்ளது.

மேடையமைப்பு:

இக்களம் முழுவதும் யூகாஸ் ஒருவனே
மேடையிலே தோன்றுகின்றன. இதன்
காரணமாக யூகாஸ் பாத்திரத்தின்
மீது பல்வேறு கட்டங்களில் பல்
வேறு ஓளி - நிற்ற பலிதங்களை
எற்படுத்தக் கூடியதாக ஓளி
யமைப்புகள் இடம் பெறல்
வேண்டும். எனவே மேடை
யமைப்பில் ஓளி அமசத்
தில் விசேட அக்கறை
எடுக்கப்படல்
வேண்டும்.

பாத்திரங்கள்:

யூதாஸ்
யூதாஸின் மனச்சாட்சி
இயேசுநாதர்
(அசரீரி வாக்கியங்களாக)

குரல்: புளிக்காத அப்பத் திருநாளன்று .....

“திரை விலகுகின்றது. மேடையின் தொங்கலில் இயேசுநாதர் தன் பள்ளிரு
சீடர்களுடன் இறுதிப் போசனத்திற்கு அமர்ந்திருக்கும் காட்சி. இக்காட்சி
கானுநருக்குத் தெளிவாகத் தெரியாமலிருப்பதற்கு, மெல்லிய வெள்ளைத்
திரை, காட்சிக்கும் கானுநருக்குமிடையில் தொங்குகின்றது. பக்திப் பரவசம்
ஹட்டும் நிலையில் இக்காட்சி இடம் பெறல் வேண்டும். பேசு எதுவுமின்றி,
மத்தியில் அமர்ந்திருக்கும் இயேசுநாதர் அப்பத்தை எடுத்து ஆசீரிவதிக்
கின்றார்.]

குரல்: நீங்கள் வாங்கிப் புசியுங்கள். இது என்னுடைய சர்ரமாக
இருக்கின்றது எனக் கூறி இயேசுநாதர் அப்பத்தைப்
பிட்டுப் பங்கிட்டார்.

[இயேசுநாதர் பாத்திரத்தை எடுத்து, ஸதோத்திரம் பண்ணுகிறார்.]

குரல்: “நீங்கள் எல்லோரும் இதிலே பானம் பண்ணுங்கள். இது
பாவ மன்னிப்பு உண்டாக்கும்படி அநேகருக்காகச் சிந்தப்
படுகிற உடன்படிக்கைக்குரிய என்னுடைய இரத்தமாக
விருக்கிறது.”

[மேடையிலே இருள் கவியத் திரை விழஸ்.]

முக்கியக் குறிப்பு: குரலாக ஏற்கனவே ஒலிப்பதில் செய்த நாடாகவையும், ஒலிப்பதிலுக் கருவியையும் உபயோகப்படுத்தலாம். இந்தக் காட்சியை நேர்த்தியாக அமைக்க முடியாலிட்டால், “LAST SUPPER” என்ற மகுடத்தில் வரையப்பட்டுள்ள ஒலியத் தைத் தக்க முறைப்படி பயன் படுத்தலாம்.

தீரைக்குப் பின்னாலீருங்கு சூத்தீராதாரியின் அறிவித்தல்:-

சர்வ வல்லமையுள்ள பரம பிதாவின் வலப் பாரிசத் தில் வீற்றிருக்கும் சுதன் மனித குமாரனுக் அவதரித்து. மூன்று ஆண்டுகள் வெளியரங்கமாக கவிக்கேஷப் போதனைகள் புரிந்தார். பிரதான ஆசாரியார்களும் மூப்பரும் அவர் மீது அழுக்காறு பாராட்டி ஞர்கள். இயேசுநாதரின் பன்னிரு சீடர்களுள் ஒரு வனை யூதாஸ் ஸ்காரியோத்தினாற் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டார். இதனை அறிந்த யூதாஸ்.....

[தீரை விலகல் - மேடை குனியமாக இருக்கின்றது. மங்கலான ஓளி..... மேடையிலே தொங்கும் பின்னரிப் படுதாவில் யூதாக்கடை நிற்ற முழந்தாளிட்ட கோலத்தில் கானுநருக்குத் தெரிய வேண்டும்.]

யூதாஸ்: பரமண்டலங்களில் இருக்கிற எங்கள் பிதாவே! உம் முடைய நாமம் பரிசுத்தப் படுவதாக.

உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக; உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலங்களில் செய்யப்படுகிறது போல பூமியிலும் செய்யப்படுவதாக.

எங்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை இன்று எங்களுக்குத் தாரும். எங்கள் கடனாளிகளுக்கு நாங்கள் மன்னிக்கிறது போல எங்கள் கடன்களையும் மன்னியும்.

எங்களைச்சோதனைக்குட்படப் பண்ணுமல், தீமையினின் றும் எங்களை இரட்சித்துக் கொள்ளும்.

ராஜ்யமும், வல்லமையும், மகிமையும் என்றென்றைக்கும் உம்முடையவைகளே

ஆமென்.

மனச்சாட்சி: யூதாஸ் ஸ்காரியத்தே! யேசுநாதரைக் காட்டிக் கொடுத்த பாவத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாகவா இப்படி ஜூபிக்கின்றாய்..... ஹ்ஹ்ஹ்ஹா!

யூதாவின் உருவம் மேடையில் தோன்றல்; முகத்திலே முகம் படிந்திருக்கிறது.

యుతాసు: ఐయకో! ఎమ్రతియిరుక్కిరుపడి పరమ పితావిను సతాజైకు కాటటిక కొటుత్త పావి నానెను తాను..... కగ్గుజైకు కులై!

[ఇంపెచొయ్యు యుతావిను ముక్కతిల్లుమ ఉణి పరవలు.]

నాను కాటటిక కొటుపెపోను ఎన్నపతె అర్థింతుమ కటెచి ఇరాప పోచనత్తిను పోతు కూడ ఎన్నిణి ఒక్క పంత్తియిల పోచనమ పణ్ణన అనుమతిత్తిరో! తను కణిక కాటటిక కొటుపుపు ఎన్నరు తీర్మానిత్త పిన్ననురుమ ....

మనసు: చర్వ వల్లమైయుసులు పరమ పితావిను వలప పారిచత్తిలు ఇరుక్కుమ సతను ఎల్లావర్ఱఱయుమ అర్థివార్స. అవస కూర్చియ తీర్కిక తరీచనమావతు గూపకమ ఇరుక్కిరుతా?

యుతాసు: అంత వార్తతాతకసు మేణ్ణుమ, మేణ్ణుమ ఎతిరొలిత్తు ఎన్నిచి చిత్తిరవతె చెయకిన్నరుతో! ఇతో ఇంపెచొయ్యు తుమ కెట్టిన్నరుతో.

[మేటాపిలే మినొసు శొటుకువతు పోస్తు ఉణి అషమప్పు; పినొణి లిల ఇటియోచె కేట్టు మధికిన్నరు]

ఇయోసు: (ఆశరీరి) ఉంకగుసు ఔరువసు కాటటిక కొటుపుపాసు ఎన్నరు మెయియాకవె ఉంకగుసుకుసు శొస్తలుకిన్నరెను.

(మినొట్టిమ ఇతో వాక్కియమ తణివాకవ్వుమ, తనింత తనిచ శొఱ్రుకణాకవ్వుమ ఉక్కారికప్పబ్బుమ పాణియిసు...)

ఉంకగుసు ఔరువసు కాటటిక కొటుపుపాసు ఎన్నరు మెయియాకవె ఉంకగుసుకుసు శొస్తలుకిన్నరెను .....

[మేటాపిల చొణు ఉణియమప్పు నీసిపెరుకిన్నరు]

యుతాసు: యుతాకణిను రాజ్జావో! మాయకుకారారిను ఆశె వార్తత్తుక కణిలే, చాత్తానిను వఘి నడంత నాను, ఉంకగొఁకు కాటటిక కొటుకువిల్లిలై. ఉన్నమైయిల ఎన్నుటటయ ఆవియైత్తాను విర్ఱువిట్టెను. అస్తతు పోగులు, ఇంవసావు వెవరమాను పొయియై ఎప్పటి మనంతున్నింతు కూర్చినెను? ఏన్నియ చీటరుకసు, ‘ఆంస్తలవ్రో నాను?’ ఎను మనమ వెతుమపికుకెట్టబోయ్యతు, నాను ఔప్పాచారత్తిరు కాక ‘రపీ నాను?’ ఎన్నరు కెట్టిరుపెఱు?

[ముణొసు పోలవె మినొసు ఉణియమ, పినొణి ఇటియోచెయమ]

இயேசு: (அசர்ரி) என்னேடே கூடத் தாலத்திலே கையிடுகிறவனே என்னைக் காட்டிக் கொடுப்பான்.

[மீண்டும் இதே வாக்கியம் தெளிவாகவும் தனித்தனி சொற்களாகவும், உச்சரிக்கப்படும் பாளியில்...]

என்னேடே கூடத் தாலத்திலே கையிடுகிறவனே என்னைக் காட்டிக் கொடுப்பான்.

எந்த மனுஷனால் மனுஷ குமாரன் காட்டிக் கொடுக்கப் படுகின்றன, அந்த மனுஷனுக்கு ஐயோ!

அந்த மனுஷன் பிறவாதிருந்தானாலோல் அவனுக்கு நல மாயிருக்கும்.

[மீண்டும் இந்த வாக்கியம் தெளிவாகவும், தனித்தனி சொற்களாகவும் உச்சரிக்கப்படும் பாளியில்...]

அந்த மனுஷன் பிறவாதிருந்தானாலோல் அவனுக்கு நல மாயிருக்கும் ..

ழுதாஸ்: கர்த்தரே! அது சத்திய வாக்கு.

[மேடையில் ஒளி சமநிலை அடைதல்]

நான் பிறவாதிருந்தால் எவ்வளவு நலமாக விருக்கும்? ஆண்டவனே! நான் ஏன் பிறந்தேன்? தேவகுமாரனைக் காட்டிக் கொடுத்தான் யூதாஸ் என்ற பழச்சிலுவையை என் பெயர் பரம்பரை பரம்பரையாகச் சுமக்க வேண்டும் என்பதற்காகவா?

மனச்: வீண் புலம்பல்...கடைசிக்கால் நிகழ்ச்சிகளை நினைத்துப் பார்!.....அப்பத்தை எடுத்து, ஆசீர்வதித்து...

இயேசு: (அசர்ரி) நீங்கள் வாங்கிப் புசியங்கள். இது என்னுடைய சர்ரமாக இருக்கிறது ..

மனச்: என்று கூறி அப்பத்தைப் பிட்டு உனக்கும் பங்கு தந்தார்.

ழுதா: ஆம், தந்தார்! மற்ற சீடர்களைப் போல நானும் புசித்தேன்!

மனச்: பின்பு பாத்திரத்தை எடுத்து, ஸதோத்திரம் பண்ணி.....

இயேசு: (அசர்ரி) நீங்கள் எல்லோரும் இதிலே பானம் பண்ணுங்கள். இது பாவமன்னிப்பு உண்டாக்கும்படி அநேகருக்காகச் சிந்தப்படுகின்ற என்னுடைய இரத்தமாக இருக்கிறது.

యుతాసు: ఆమ, ఇంతె చెవబియ వార్తతెకసు...అంత మరియాసు మెన్తణిను పునిత ఇతమ్మకసు పరుకియ అంతె పాతతీరత తిలు నొనుమ పానమ పణ్ణిఁఁఁఁెను. కాట్టిక కొటుకు గుమ కరవుసులుతుటను అంగు వంతిరుంత

మనసు: యుతాసు! నీ పయను కగుతాతు కాట్టిక కొటుతుటాయ? 'నొణు అవరైక కాట్టిక కొటుకుకిరెను. ఎనక్కు ఎను కొటుకుకిరీగుసు?' ఎన్ను నీ పిరతాను ఆశారియిరిటము ముప్పారిటము కెట్టాయ. ముప్పతు వెంణికుకాసుకసు తర అవరుగుసు చమ్మతితు పినుఱో, నీ అవరైక కాట్టిక కొటుకు ఉటఁపట్టాయ! కేవలమ, ముప్పతు వెంణికుకాసుకసు...అతాకుషుట ఆణుటవార అర్థివార.

యుతాసు: అర్థిన్తిరుంతార. అవరు చారు వల్లమైయుసువార. నిచ్చయమాక అర్థిన్తిరుంతార.

మనసు: నీ తెవకుమారనుటెయ ఉటలుకు విలై పెచియ బెపాముతు ఇయేసు బెగ్గుమాను పెత్తతావియావిలు కుష్టరోకియాక ఇగుంత చొమోసు వీటిలు ఇగుంతార. అంగు అవరు పోజున పంతియిలు ఇగుంత బెపాముతు, ఓగు సుతిరి వంతు విలైయేరప్పట పరిమణ తాలతతు అవరు చీరచిలె ఊఱ్ఱినుసు. ఇంతసు చెయలాలు చీటారుగుసు చిలరి విచనమటుంతారుగుసు. వీఁను చెలవెంఱ్ఱారుగుసు. తాలతతు ఉయర్ంత విలైకు విఱ్ఱుత తరితతీరారుగుసుకుకు కొటుకు కలా మెంగ్రుగుసు.....అప్పబెపాముతు ఇయేసునొతార తమ చీటారుగుసుకు ఎను చొంగుర తెరియుమా?

యుతాసు: ఎను చొంగుర?

[ముణ్ణార పోల మెటటయిలు మిణ్ణాస లింకుసు, పిణ్ణాణ్ణియిలు ఇయి ముష్కు ఔలియుమ]

ఇయేసు: (అచారీ) నీంకు ఇంత సుతిరియై ఎను తొంతరావు పటుత తుకిరీగుసు? ఎన్నిటత్తతిలు నఱకిరియై చెయ్యితిరుకుట్టును. తరితతీరార ఎప్పబెపాముతుమ ఉంకసుటత్తతిలు ఇగుసుకుగుసు; నొగై ఎప్పబెపాముతుమ ఉంకసుటత్తతిలు ఇగేఁ. ఇవఁలు ఇంతత తాలతతు ఎను చారీతతినమేలు ఊఱ్ఱినతు ఎన్నిను అటకుమ పణ్ణువుతర్కు ఎత్తతనమాను చెయ్యికై యాయిగుసుకురుతు. ఇంతసు ఈవిచేషుమ ఉలకిలు ఎంగెకంకే పిరశంకికప్పటుమో, అంగుకంకే ఇవఁలు నీజైపపతర్కు ఇవఁలు చెయ్యతతుమ చొంలుప్పటుమ ఎన్ను మెయ్యాకవే ఉంకసుకుసు చొంలుకినఁఁఁెను.

மனச்: அந்த ஸ்திரீக்குக்கூட ஆண்டவர் சுவிசேஷத்தில் மகத்தான இடத்தைக் கொடுத்தார். உனக்குத் தேவை முப்பது வெள்ளிக்காசுகள் தானே?

[மேடையில் ஒளி மங்குசின்றது.]

[முப்பது வெள்ளிக் காசுகள் கற்பாறையில் வீசியெறியப்படுவதான ஒளி பின்னணியில் மூன்று நாள்கு தடவைகள் ஒளிக்கின்றன... மேடையில் மீண்டும் ஒளி சமநிலை அடைதல்.]

யுதாஸ்: முப்பது வெள்ளிக் காசுகள்!

[முப்பது வெள்ளிக் காசுகளை மேடையிலே வீசியெறிதல்...]

மனச்: ஏன் வெள்ளிக் காசுகளை வீசி எறிகின்றாய்?

அவை சாதாரண வெள்ளிக் காசுகளா?

தேவகுமாரனின் உடலை விற்றலனுக்குக் கிடைத்த பரிசு! கீழே சிதறிய காசுகளை கவனமாகப் பொறுக்கி எடு. சிலுவை சுமந்து, முள் முடி தரித்து, பாவிகளுக்காக உயிர் துறந்து, மானிடகுலம் உய்ய அவதரித்த அந்த மகானின் உயிரைப் பார்க்கிலும் உனக்கு இந்த வெள்ளிக் காசுகள் தானே பெரியது. சீக்கிரம் பொறுக்கி எடு!

[மீண்டும் முப்பது வெள்ளிக்காசுகள் கற்பாறையில் வீசியெறியப்படுவதான ஒளி பின்னணியில் மூன்று நாள்கு தடவைகள் ஒளிக்க, மேடையிலே ஒளி மங்குசின்றது; மேடை முழுவதும் சிவப்பு ஒளி வியாபிக்கின்றது.]

யுதாஸ்: இந்த நாணயங்கள் இரத்தக் கறை படிந்தவைகள்.

மனச்: இரத்தக் கறையா? முத்தத்தின் பரிசு! ஹஹ் ஹஹா! உன் ஒரேயொரு முத்தத்திற்கான பரிசு! பிரதான ஆசாரி யரிடம் எப்படிக் கூறினாய்? அதாவது ஞாபகம் இருக்கிறதா?

யுதாஸ்: மனச்சாட்சியே! என்னைக் கொல்ல வேண்டாம்! எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது.

மனச்: ‘நான் எவனை முத்தஞ் செய்வேணே அவன்தான்!’

யுதாஸ்: சொன்னேன்; இப்படித்தான் சொன்னேன்!

[மூன்னர் போல மேடையிலே மின்னால் கொடுக்க பின்னணியில் இடியோசை ஒளிக்க...]

இயேகு: (அசரீரி) ‘ரபீ வாழ்க!’ என்று சொல்லி முத்தமிட்டாய்.

యుతాస్: జియకో! ఇంతప పావి 'రాపీ వామ్క!' ఎన్ను చొఱలిత తాం మత్తమిట్టెం.

[చిపపు వెంచిశం కార్య, మంకల వెంచిశం మొటయిలే పరవ, యుతాస్ ఇట్టి విమ్మిసిన్నాడు.]

మనస్: ఎముంతిగు యుతాసే, ఎముంతిగు!

[నీలితతిల లేధ్నంతు కిటకుమ యుతావించితు మట్టుం ఔణి పాటలు]

మనస్: నీ మత్తతత్తతిగుల నమ నల్లాయజింక కాట్టిక కొట్టుత అన్ఱె నీ నరాకిఱకుల లేధ్నంతు విట్టాయ.. ఓగువం ఉన్నణి వలక కన్ననత్తిల అరైంత్తాలు, అవ఩ుకు మరు కన్ననత్తాయిమ త్రిగుపపిక్కొట్ట ఎన అగుం నెన్ని పోతిత్త పునితర్మ;

ఇయోస్: (అచరీ) ఉంకళు చత్తుగుకులొ చినెకియుంకళు; ఉంకళొ చపికిఱవరుకొనొ ఆచిరువుతియుంకళు; ఉంకళొప పాకాకుఱ వఱుకు ననుమె చెయ్యుంకళు; ఉంకళొ నీంతికిఱవరుకునుకూకాకుమ, ఉంకళొ తుంపపపుత్తుకిఱవరుకునుకూకాకుమ జెపమ పణున్నాంకళు.

[మొటయిలే ఔణి కాష్టిలు అటెయ....]

మనస్: ఇంత అంపుత అన్ప నెన్నియైక కలువారి మాసితు నీంన్న ప్రిచాంకమ చెయ్త కిరిసుతున్నాతర్, నీ మత్తతత్తిగురు కాట్టిక కొట్టుత పొముతుకుట

[మొటయిలు ఇరుం కమియ; ఒరు పెరియ ఇట్టోసా పింణానీపిలు ఔలికక.]

ఇయోస్: (అచరీ) చినెకితనె! ఎన్ననత్తిరుకూక వంతిగుకుిన్నరుయ? (ఔవోర్ అట్చరమాక) చి-నె-కి-త-నె!

[మొటయిలో చిపపు ఔణి చిర్తు చిర్తాక కన్తతు వర]

మనస్: ఆమ; 'చినెకితనె! ఎన్ననత్తిరుకూక వంతిగుకుిన్నరుయ?' ఎన్ను తాం కేట్టార్.

'చినెకితనె' ఎన్ను తమతు తింపియ తిరువాయాలు అమృత్త పొముతుకుట, కొట్రుక కలుబెనుంకుసెనె! ఉనుఉంణామ నెకిములిల్లయా? ఎప్పటి నెకిముమ? ఉను నీణాబెలులామ ముప్పతు బెంగికుకూకులొ ఎన్నణిపి పాగ్పప్పతిలులవా పాటన్తిగుంతత్తు?

యుతా: (తమరయివిగుంతు మెతువాక ఎముంతు) ఎన్నిఎం కొాల్ల వేణుటామ. (చమీపత్తిలే విముంతు కిటంత కాసకణి మెన్నాము తూర ఎరింతు) ఇంత బెంగిం కాసకణి యాగుకు కుత తోవె? చాత్తాను వచప్పట్టుత తంకణి తిరు మెమియె మరణువుసత్తాకును ఉట్టప్పుత్తియ పిన్పు జ్యో, కార్తారో! ఇంత మకాపావియై మన్నింతఠరునుమ!

మనసః: కుఱ్రమిలులాత ఇరాత్తాత్తాతక కాట్టిక కొట్టత ఉన్ జైప్ పోంత పావికు మన్నిప్పుక కిటకుమా? ఉన్ పాకువిల ఇంత బెంగిం కాసకణి పరమపిక కిటకుమ వరై ఉన్ పావమ అధియాతు.

యుతా: జ్యాకో నాను ఎన్న చెయ్వేం? పావత్తిలే విణాంత ఇంత ముప్పతు బెంగిం కాసకణాయిమ పిరతాన ఆశారి యరిట్తతిలుమ, ముప్పరిట్తతిలుమ తిరుప్పిక కొట్టత తేం. అవరుకణి ‘ఎంకగుకుచెంనన? అతు ఉన్ పాటు’ ఎన్రు అలటియమాకం కూరివిట్టారుకణి!

మనసః: అంత మాయకురారుకణి ‘ఉన్ పాటు’ ఎన్రు చోాల్లి చిట్టారుకణి. ఆనుల, ఇయేస కిరిసుతు ఇరుతి నేరాత తిల కూట

ఇయేస: (ఆశారీ) చినెకితనె! ఎన్నాత్తిర్కాక వంతిరుకుచిన్రుయ?

[మెటాపిలే మినణాల కేర్రుకణిలే యుతావిను ఉరువుమ న్రిష్టుమ మాన్ని మార్పితథోన్ర ....]

[మెన్నాము ఇవువాకియియ ఔషివోమ శోాల్లాక ఉచ్చారికప్పబ్బుమ వకపిసి మికవుమ తెంపివాక....]

చినెకితనె, ఎన్నాత్తిర్కాక వంతిరుకుచిన్రుయ?

[మినణిప్ ప్రత్యావిసి, అంకత్తిన ఆంపత్తిలిగుంతథాప పోంరు యుతావిను న్రిష్టి మట్టుమే కాణునరుకుత తెరిచిన్రతు]

యుతాసః: చముత్తిర జ్ఞానకణాలుమ కమువిచ సత్తప్పట్టత ఇయ లాత అణవిర్కు ఎన్ కైకణిలే ఇరాత్తక కరైయై ఉణ్టాకుచివిట్టనవే ఇంత బెంగిం కాసకణి,

[బెంగిం కాసకణిప్ పా రుకుతల్]

ఇవె బెంగిం కాసకణాల్ల; ఇరాత్తక కట్టికణి.

(మెన్నాము అంకాసకణిక కెపిలే ఔండి వెత్తతుక కొణిటె)

என்னை மயக்கித் தங்கள் கருவியாக்கிக் கொண்ட மாப்க்காரருடைய ஆலயத்திற்கு முன்னால் வீசியெறிகின் றேன்.

(வெள்ளிக்காச்களைப் பலங் கொண்ட மட்டும் வீசியெறிகின்றான். மேடையை விட்டு வெளியேறும் எத்தனம்.)

மனச்: யூதாஸே! நில்! எங்கே போகின்றாய்?

(மேடையிலே இருந்தும், சொடுக்கப்படும் மின்னவிலே யூதாவின் முகம் மட்டும் தெரிய....)

இயேசு: (அசாரீ) ஆகிலும் நான் உயிர்த்தெழுந்த பின்பு, உங்களுக்கு முன்னே கலிலேயாவுக்குப் போவேன்.

மனச்: இந்த வார்த்தைகளிலாவது நம்பிக்கை இருக்கின்றதா?

யூதா: இருக்கின்றது; பூரணமாக இருக்கின்றது.

(ஒளி சமநிலையடைதல்)

பிதா சுதன் பரிசுத்தஆவி ஆகியவற்றை நான் விசுவாசிக் கின்றேன்.

மனச்: அப்படியானால், உடனேயே கலிலேயாவுக்குச் செல் .

(மேடையிலே ஒளி சிறிது சிறிதாக யூதாவின் முகத்தில் வந்து நிலைப் பதற்கிடையில் பின்வரும் யூதாஸ் கூற்று இடம்பெறல் வேண்டும்.)

யூதாஸ்: முடியாது கிறிஸ்து பெருமானின் ஜோதிப்பிழம்பான பிரகாசத்தை நான் எந்தக் கண்களினாற் பார்ப்பேன்? நான் எல்லாத் தகைமைகளையும் இழந்துவிட்டேன். நான் நான்று கொண்டு இறப்பதுதான் மேல்!

(சென்று கொண்டு)

இனி, வருங் காலத்தில் நண்பர்களைக் காட்டிக் கொடுக் கும் எல்லோருமே யூதாஸ்கள் என அழைக்கப்பட்டிரும்

(இந்த ஒளி ஆரம்பத்திற் பெரிதாக ஒளித்து, படிப்படியாக மெல்ல மெல்ல ஷட்டந்து மறைவதாக இசைக்கப்படல் வேண்டும்.)

மனச்: யூதாஸ்! யூதாஸ்! நில். உன் மனச்சட்சி அழைக்கின் றேன்...நில்!

(மேடையில் இருந் பரவுகின்றது.)

(திரை)

மேல் மாகாணத்தில் இஸ்வாமிய மக்கள் பரந்து வாழ்கின்றார்கள். சிங்கள மக்கள் மத்தியிலே வாழ்ந்தாலும், இன்றும் தமிழ் மொழியே அவர்களுடைய வீட்டு மொழியாகக் கொலுவிருந்து வருகின்றது. அவர்களுடைய பழகு தமிழின் உபிரினிலையை அறிந்து, அவற்றைத் துடிப்புடன் கையாள்வதிலே மொயின் ஸமீன் தனித்துவமானவராகத் திகழ்கின்றார். இனோய சமுதாயத்தின் புதிய வேகத்தை இலக்கியத்திலே புகுத்தும் தாகமும் இவரிடமுண்டு. வெளிவேஷம் போட்டுப் படாடோபம் காட்டும் ஒருவகை வாழ்க்கைச் சாடும் பொழுது இவர் போராளியாகவும் மாறி விடுகின்றார். (ஆ-ர்)

புண்ணியத்தின் பாதுகாவலர்கள்!

பாணந்துறை — மொயின் ஸமீன்

காரின் ‘ஹோன்’ சத்தங் கேட்டு, ஆயிஷா அதிர்ச்சியுடன் வீதியின் ஓரத்தில் ஒதுங்கிக் கொள்ளுகின்றார்கள். தூசிப் படலத்தைக் கிளரிக் கொண்டோடிய காரின் வேகத்தில் அவருடைய முக்காடு இருக்கை வழுகிச் சரிந்தது. தனது மார்பகத்தைப் பிற ஆடவர் பார்க்கக் கூடாது என்ற சீல உணர்வின் இயக்கம். இடையில் தூசிப்படலம் கண்களுக்குட் புக தலையிலிருந்த சுமை கீழே விழுந்து சிதறுகின்றது.

“எடி சனூபா, அது எந்த ஹரபா போனவனிட காரடி” ஆயிஷாவின் மன எரிமலை அக்கிலீக் குழம்பைக் கக்கியது.

“டியே ஆயிஷா .. அது அந்தான் ஆஜியாரிட கார். சோன கத்திக சிங்களவனிட்ட வேலை

செய்றது பஸாது செய்கிறுப் போல எண்டு பள்ளிவாசல்ல அவர் சொல்லிப்போட்டும் நாங்க கேக்காததால் அவருக்குப் பழைய கோபண்ட ”

“ஏண்ட வாப்பே! சிங்கள வகே சக்கிலியனே எங்கட கன யத்தப் போக்க ஒதவருனுக உள்ளோம் ஒரு கொமருக் குட்டி ஊட்டுக்குள்ளுக்கிருந்து கெழவியாப் போறதெண்டு, அவளக் கரை சேக்க ஒதவி கேட்டும் ஓரிசாத்துக்கும் ஒதவல்ல பள்ளி தக்கியாவையும் வீடு வாசலையும் அலங்கரிச்சி உலகத்துக்குச் சோகாட்டுறைனுக அல்லாத்தாலா நாயன் எல்லாத்தையும் பாத் தோண்டுதானே இருக்கிய ”

“ஆஷா இருட்டுப்பட முன் னுக்குப் பெய்த்திடோம்டி குடி காரனுக... காடயனுக வாறத்

துக்கு முன்னுக்கு பெய்த்தி
டோம் வா.. தூக்கி வச்
சிக்கோ ..'

தட்டுக்களையும் குச்சிப்
பொட்டணத்தையும் அடுக்கிச்
சுமந்து கொண்டு தள்ளாடிய
வாரே நகருகிறார்கள். காற்றின்
எதிர் விசையில் தொடை
யோடு ஒட்டிய சேலையைச் சரி
செய்ய எடுத்த முயற்சிகள்
பலிதமாகாததால் வெட்க
அரிப்பு நடை வேகத்தால்
பெண்மை உறுப்புக்கள் குலுங்கி
நெவிவதால் ஒருவித மான
வதைப்பு!

ஆயிஷாவின் கணவன் அப்
துல்லா காக்கா. ஹம்தான்
ஹாஜியாரின் பெக்டரியில் செக்கு
மாடாக உழைத்தவர். வேலை
நிறுத்தம் ஒன்றுக்குத் தலைமை
தாங்கியதற்காக மெஷின் மேற்
பார்வையாளர் ஒருவருக்குச்
சீட்டுக் கிழிக்கப்பட்டது. அந்த
வேலையைப் பொறுப்பேற்கும்படி
அப்துல்லா நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட
டார். முன் அநுபவ மற்ற
வேலையால் இரு கரங்களும்
மெஷினுக்குள் இரையாகின.
அதிலிருந்து அவர் தொழிலற்று
வீட்டு மூலையிலே முடங்கிக்
கிடக்கின்றார். அல்லும் பகலும்
உழைக்க வேண்டிய சுமையும்
ஆயிஷாவின் கொடிவாக்கு உடம்
பிலே ஏற்றப்பட்டது.

முஸ்லிம் தனவான்களின்
வீடு வாசல்களில் உடல் வருந்த
உழைத்தும் போதிய சம்பாத்தி

யம் கிட்டவில்லை. எனவே, சிங்கள முதலாளி கொடுத்த வேலையுடன் ஒன்றினால். தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையிலிருந்து தீத்தட்டுக்களைச் சுமந்து கொண்டு ஒரு மைல் சென்று திரும்புவது அவருக்குப் பழக்கமாகி விட்டது. ஒரு தட்டில் ஆயிரம் சுக்சிகளைக் குத்தி ஒழுங்கு படுத்தினால் பத்துச் சதம் கிடைக்கும். தாயும் மகஞமாகச் சேர்ந்து பதினைந்து இருபது தட்டுக்களைப் பூர்த்தி செய்வதால் வயிற்றுப் பிரச்சினை ஒருவாறு தீருகின்றது. உழைப்பால் அவள் உடல் தேய்ந்து ஓடாகிக் குருவியது. நோய் வாய்ப்பட்ட வேளாகளில் சிங்கள முதலாளி தாராளமாக உதவி செய்து வந்ததால் ஆறுதலைடந்தாள். புது வருஷ அன்பளிப் பென்றும், ஆண்டு போனஸ் என்றும், வெஸாக் பரிசென்றும், இடையிடையே கிடைப்பதால் தொழிலில் உற்சாகம் குன்ற வில்லை.

உன்று ஈதுல் அழ்ஹா - தியாகப் பெருநாள். பட்டாக வெடியும், மத்தாப்பின் ஒளிச் சிதறலும், தக்பீர் முழக்கமும் அந்தப் பிராந்தியத்தை ஆரவாரத்தில் ஆழ்த்தியது.

தென்னையின் வட்டுக்களை
உதய சூரியனின் கதிர்கள் உச்சி
மோந்து பரவசம் கொள்வதற்
கிடையிலேயே ‘குருபான்’
இறைச்சி பெறச் சனங் கூடி
விட்டது.

“ஏண்ட உம்மே! குருபான் எறச்சி எடுக்க வந்திருச்சிய கூட்டத்தப்பாருங்கோ..! உம்மோ... நீங்களும் போங்கோம்மா... சும்மா கெடச்சிய ஏறச்சி தானே சட்டி நெறய ஆக்கிச் சுவையாத் தின்கலாம்...”

தீக்குச்சி குத்துவதில் முழ்கி யிருந்த ஆயிஷாவின் மனத்தை மகளின் வார்த்தைகள் கசக்கின. புதிய ஆடை அணிகள் புனைந்து, தாம்பத்தியத்திலே ஒன்றி மற்ற வர்களைப்போல தானும் வாழ்க்கையைச் சுவைக்க வேண்டும் என்பதை அவள் குறிப்பாற்கூட உணர்த்தவில்லை. ஒரு நாளாவது வாய்ந்தைய இறைச்சிக்கறி உண்ண வேண்டுமென்ற ஆசையால் அவளது வாய்யு வதை அறிந்து ஆயிஷா உருகி கினான். வெட்கம் மானம் எல்லா வற்றையும் முட்டை கட்டி வைத்துவிட்டு நீண்ட வரிசையில் தவம் கிடக்கும் பட்டினிக் கூட்டத்திலே சேர்ந்து கொள்ள அவரும் துணிந்தனன்.

“டேய்! முஸீபத்துப் புடிச்சவனுக, அருங் குட்டிக, சத்தம் போடாம நில்லுங்கடா நாச மாப்போன பலாய் முஸீபத்துப் புடிச்சவனுகள் வெல்லனங்காட்டி லுங் வந்துட்டானுக...” என்று ஹாஜியாருக்கு எடுபிடி வேலை செய்யும் ஒரு தடியன் கரிந்து தள்ளினான்.

“இந்தப் பிச்சக்காரச் சனியன்களால சோனகண்ட மானமே போகுது ஹஜ்ஜாப் பெருநாளிலாவது மனுஷன் ஹிம

மத்தாக இருச்ச உடாம வந்துட்டானுக சோம்பேறிக் கழுதைக ” என ஒத்துஅதிப் பொரிந்தார் ஹாஜியார்.

வெளியே இரைச்சல் கேட்டு, பத்துப்பேர் சுமக்க வேண்டிய தனது பாரிய உடம் பைத் தனி ஒருத்தியாகச் சுமந்து கொண்டு முன்வாசலுக்கு வந்தாள் ஹஜியாரின் தர்ம பத்தினி. சதை பிதுங்கி ஆடைக்கு வெளியே வழிந்து விழுந்து விடுமோ என்ற பிரமையில் அங்குள்ளோர் அவளை நோக்கினர்.

“மச்சான் இந்த முழுப் பேரூக்கும் போதுமான சாப் பாட்ட இந்த மனுவி ஒரே முறையில் திங்கிருப்போல இருக்கு...புள் செஸ்...” என்று தாழ்ந்த குரவில் ஒருவன் ‘ஜோக்’ அடித்தான். அது முதலாளியின் காதில் விழுவில்லை. அக்கற்றி ஜெச் செவியிலே ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் கலகலத்தார்கள். அங்கு நின்றவர்கள் தன்னை விநோதமாகப் பார்த்துச் சிரிப் பதைச் சகிக்க மாட்டாமல் அவள் திரை மறைவிற்குள் புக விடந் தேடினான்.

“இது இந்த எளிய பலாய் கருக்குக் குடுக்க வேண்டியத்தக் குடுத்து தொலைங்க இது பெரிய தொல்லையாப் போச்சது குருபானும் மருபானும் கொடுக்க வேண்டு சொல்லியும் கேக்கல்ல பூமரத்தையும் மாமரத்தையும் மிதிச்சி ஹரபாக்கிப் போட்டானுக செய்த்தானுக...”

என்று கணவனுக்கு ஆக்னாபித் பித்தாள் தர்மபத்தினி.

‘‘நெரிசல் படாம வரிசயா வாங்கடா’’ என்று கூறிக் கொண்டே ஈகைக் கருமத்தை ஆரம்பித்து வைக்கிறூர் ஹாஜி யார்.

குருபான் இறைச்சி பகிரும் புண்ணிய கைங்கரியத்தில் ஈடு பட்டிருந்தவன் தனக்கு வேண் டியவர்களுக்கு இரண்டு மூன்று பொட்டணங்களைத் தாராள மாக வழங்கினான். ‘‘ஹாம் நாய்க்கூதி! மொதலாளிட்ட காசயும் எடுத்துக் கொண்டு, குர் ஆனுல சத்தியமும் வெச் சிட்டு அந்த மூஸலயனுக்கு ஒட்ட உப்போட்ட தடாவத்தி இப்ப ஏறைச்சி வாங்க வந்திட்டாள். வெக்கங் கெட்டவள்... எங்கட மொதலாளிக்கு ஒட்டுப்போடாத ஒனக்கு ஏற்சியில்ல, போ ன் என்று ஆயிஷாவை விரட்டினான்.

‘‘ம்.. ஸஹிது நாநா நீங்க தான் அவில் மனுஷன். உங்களப்போல ஆட்களில்லாட்டி இந்த ஊரே உருப்படாது..’’ என்று ஹாஜி யார் ‘‘சப்போட்’’ செய்தார். ஆயிஷாவுக்கு ஆத்தி ரம் தாங்க முடியவில்லை. வெட்கமும் கோபமும் இழையோட ஒரு முறை சுற்றும் முற்றும் பார்த்தாள். சன்னல் இடுக் கிலிருந்து ஹாஜி யாரின் புத்திரர்கள் கேளி ரஸம் துணும்பக் கெக்கவித்தார்கள்.

‘‘ஹாம்... தையார்சல்த் தானும் பெரிய கோட்ட கட்டி னன். அவனும் ஆண்டவன மறந்து கூத்தாடிக் கடைசியாத் தரமட்டமாப் போன்ன் ம்... மவ்த்த மறந்து துடிச்சாதங்க .. மனுஷரிட கல்ப முறிச்சி நடக் காதீங்க...’’ என்று ஆத்திரத் தைப் பிழிந்து சிந்தினாள் ஆயிஷா.

‘‘ஹஹஹா...’’ என்று ஹாஜி யாரின் திமிர் கொழுத்த சிரிப்பொலி அப்பிராந்தியம் முழுவதையும் ஆக்கிரமித்தது. அச்சிரிப்பொலியே வறிஞரின் மான உணர்விற்கு நெய் ஊற்றி யது. கையிலிருந்த இறைச்சிப் பொட்டணங்களை ஹாஜி யாரின் வாசலில் வீசிவிட்டு, வெறுங் கையாக நடந்த ஆயிஷாவை ஏனையோர் பின் தொடர்ந்தனர்.

முகத்திலே தாங்கொனாத துயரை மட்டுஞ் சுமந்து கொண்டு ஆயிஷா திரும்பிய கோலத்தைப் பார்த்த மகள் அலமந்தாள்.

‘‘ம்...இவனுகட கொறபான் ஏறச்சிய திங்கிறதவிட பண்டி ஏறச்சிய திங்கலாம் ..’’ என்று யாரோ ஆக்ரோஷத்துடன் கூறிக்கொள்வது இருவருடைய செவிகளிலுந் துல்லியமாக விழ கின்றது. *

லீக் பிளவு:

வந்துற்றது. அதனை நல்லபடி பயன்படுத்துவதை முஸ்லிம் லீக் தலைமைப்பீடம் நிராகரித்துவிட்டது. மணலுக்குள் தன் தலையைப் புதைத்துக் கொண்டு உலகமே தன்னைப் பார்க்கவில்லை என்று தீக்கோழி தன்னைத் தான் ஏமாற்றிக் கொள்ளுமாம். அந்தத் தீக் கோழியின் சாகஸ்ததிற்கும் இன்றைய லீக்கின் தலைமைப் பீடத் தின் போக்கிற்கும் எவ்வித வேறுபாட்டினையும் நம்மாற் கற்பிக்க முடியவில்லை.

“சென்ற தடவை என் வாயால் இன்னர்தான் ‘எம். பி.’ என்று சொல்லப்போய், கட்சியே உடைந்துவிட்டது! ஓர் ஒட்டி லேதான் என் கௌரவமே ஊசலாடித் தப்பியது! ஆகவே, இந்தத் தடவை நான் வாயைத் திறக்கப் போவதில்லை. காரியக் கமிட்டியின் முடிவுக்கே விட்டுவிடப் போகின்றேன்!” என்று தலைவர் இஸ்மாயில் சாஹிப் திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ளார் என்ற செய்தி தமிழ் நாட்டிலிருந்து கிடைத்தபொழுது, லீக்கிலே தோன்றியுள்ள பிளவு நீக்கப்படும், வெடிப்பு பூசிச் சரி செய்யப்படும், தலைமைப் பீடமும் ஊழியர் பட்டாளமும் ஒருங்கிணைந்து செயற்படும் என நிம்மதியாக மூச்சவிட்டோம். திருப்பூர் மொஹிதனின் தொண்டையும் சேவையையும் புறக்கணித்து, ஆ. கா. அப்துல் ஸமது பிற்கதவினால் நுழைந்து ‘எம். பி.’ பதவியிலே ஒட்டிக் கொண்டார் என்று அன்று முதிய தொண்டர்கள் மனம் நொந்தார்கள். எது எப்படியோ, தலைமைப் பீடத்தின் அநுக்கிரகத்தால் ஸமது பதவியிலே ஒட்டி ஆண்டனுபவித்து விட்டார். ‘நான் அனுபவித் தது போதும். என்னை விடுத்து வேறொருவருக்கு இப்பதவியை வழங்குங்கள்’ என்று ஸமது கூறியிருக்கலாம், நேர்மை - மனிதாபி மானம் மனச்சாட்சி - இயக்க நலனிற் கூறுப்பாத அக்கறை ஆகியன மருந்தளவாவது ஸமதிடம் இருந்தால், இதனை எதிர்பார்த் திருக்கலாம். ஆனால், இவை தலைமைப் பீடத்திடமாவது இருந்திருந்தால், ‘ஸமதாரே! நீர் பதவி அனுபவித்தது போதும்; பிறி தொருவருக்காக இடம் விட்டு நகரும்’ என்று கூறியிருக்கலாம். இவ்வாறு கூறும் தைரியமும் தெளிவும் நேர்மையும் லீக்கின் காரியக் கமிட்டி மெம்பர்களிற் பெரும்பான்மையோருடைய உள்ளங்களிலே மனைகோவியதாக அறிகின்றோம். ஆனால், இறுதியில் நடந்தது என்ன?

“சென்ற தடவை எம்.பி. தேர்தலுக்குரிய அபேட்சகரைத் தேர்ந்தெடுத்த பொழுது பல பேர் போட்டியிட்டு அதனால் விரோதங்கள் வளர்ந்து கட்சி இரண்டாகிவிட்டது” என்று காரியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் தலைவர் இஸ்மாயில் ஸாஹிப் தமது பேச்சைத் தொடங்கினார். இக் கூற்று நியாயமானது. இதனை உணர்ந்து

விட்டார் என்பது மட்டுமே நமது மனப்பாரங்களைக் குறைக்கக் கூடியதாக இருந்தது. மறு வாசகம் விடிவு நோக்கிய நற் செய்தி யாக இருக்கும் என எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், தலைவர் இஸ்மா யில் சாஹிப் தமது மனச்சாட்சியை மட்டுமல்ல, நம் எல்லோரை யுமே ஏமாற்றிவிட்டார்! “ஆகவே, இப்பொழுதும் கமிட்டியின் முடிவுக்கே விடுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. நானே சொல்லி விடு கிறேன்! தலைமைக்குக் குர்பானியாவதுதானே தொண்டர்களாகிய உங்கள் கடன். எனவே, இப்பொழுதுள்ள எம்.பி.யான ஆ.கா. அப்துஸ் ஸமதுவே மறுபடியும் தொடர்ந்து எம்.பி.யாக இருக்கட்டும்’ என்று கூறினார்! எத்தகைய பேரிடி! எத்தகைய வாக்குறுதி முறிவு!

நல் மனம் படைத்தவர்கள் லீக்கிலே தோன்றியுள்ள பிளவுகள் அகன்று ஐக்கியம் நிலவும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால், ஆ.கா. அப்துஸ் ஸமதுக்கு நிரந்தர பதவி வழங்கப்படல் வேண்டும் என்ற அநியாய ஆசைக்காக லீக்கின் பிளவினை நிரந்தரமாக்கி, இரு வேறு நிறுவனங்களைத் தோற்றுவித்த பாவமும் பழியும் லீக்கின் தலைமைப் பீடத்தையே சாரும். தொண்டர்களின் பக்கம் அனுதாபங் கொள்வதும், அனி திரஞ்சுவதும் முறைமை என்ற பரவலான அபிப்பிராயம் தமிழ் நாடு முஸ்லிம்கள் மத்தியிலே தோன்றியுள்ளதாகவுஞ் தெரிகின்றது. இந்த அனுதாபத்தை ஒரு முகாமிலே திரட்டி உழைத்தல் வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், முஸ்லிம் லீக் ஊழியர்கள் 15-3-70 இல் சேலத்திலே கூடினார்கள். சமார் 600 ஊழியர்கள் இக்கூட்டத்திலே பங்கு கொண்டார்கள் என்றும் செய்தி வெளியாகியுள்ளது. தலைமைப் பீடத்தின் சர்வாதிகாரப் போக்கினுலே செயலற்றுக் கிடக்கும் மாவட்டக் கிளைகள் பல தொண்டர்களின் அணியிலே சேர்ந்து செயற்படக் கூடிய நிமித்தங்களும் தோன்றியுள்ளன. தொண்டர்கள் லீக்கின் கணக்கு வழக்குகளைப் பற்றியும் சந்தேகம் எழுப்பியுள்ளார்கள். பொருளாளர் பதவியைத் திறம்பட வகித்து, பொதுப் பணத்தின் சத்திய பாதுகாவலராகத் திகழ்ந்த தை. அ.செ.அப்துல் காதிர் அவர்கள் லீக்கிலிருந்து “விலக்கப்பட்டு” ஆண்டுகள் சில ஆகின்றன. அவருடைய நிலை என்ன? பொருளாளர் இல்லாது ஓர் அரசியல் இயக்கத்தை எத்தனை காலத்திற்கு நடத்தலாம்? “நான் தலையிட மாட்டேன்” என்று அபயமளித்த காயிதே மில்லத், “நான் மட்டுமே தலையிட அதிகாரம் பெற்றவன்” என்று எழுச்சி பெற்ற தற்குக் காரணிகளான திரை மறைவு நாடகங்கள் என்ன? லீக் பிளவுபட்ட நிலையில், இப் பிளவு நிரந்தரமாக்கப்பட்ட நிலையில், இளைய முஸ்லிம் சமுதாயத்தினரின் கடமை என்ன? இத்தகைய கேள்விகளுக்கு விடையாக அமையும் விரிவான கட்டுரையை அடுத்த இதழில் எழுத எண்ணியுள்ளோம்.

காந்தி நூல்கள்

ஐந்து

★ மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பதினேழு மாணுக்கரின் பேச்சு வண்ணத்தையும்-எழுத்து வன்மையையும் பறை சாற்றும்

மாணுக்கரின் காந்தி விலை ரூ 1/50

★ உலகப் பெரியார்கள் இருபத்தொன்பதின்மர் காந்தி பற்றி எழுதிய நித்திகல் கோவையான கட்டுரைகளின் தமிழாக்கம்
காந்தி தரிசனம் விலை ரூ 2/50

★ இந்தியா—சமூம்—சிங்கப்பூர் — மலேசியா ஆகிய நாலு நாடுகளில் வாழும் நூறு கவிஞர்கள் இயற்றிய நூறு கவிதைகள் அடங்கிய

காந்தி பாமாலை விலை ரூ 3/00

★ மட்டக்களப்பு — திருகோணமலை — மலைநாடு — கொழும்பு ஆகிய பல பகுதிகளில் வாழும் சமுத்து முன்னணிக் கதை ஞர் பதின்மரின் பத்துக் கதைகள் கொண்ட

காந்தீயக் கதைகள் விலை ரூ 3/-

★ சமுத்தில் வெளியான முற்றிலும் புதிய அமைப்புக் கொண்ட தரமான சிறுவர் இலக்கிய நூலான

காந்தி போதனை விலை ரூ 3/75

ஐந்து மலிவுப் பதிப்பு நூல்களையும் ஒரே தட்டவையில் வாங்கும் நூல் நிலையங்களுக்கு விசேட கழிவு 10% தரப்படும்.

விபரங்களுக்கு:

அரசு வெளியீடு

231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு
கொழும்பு-13

8-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

படுத்துவதுடன், முஸ்லிம்களின் ஆற்றலை அவமானப்படுத்துவன வாகவும் அமைந்துள்ளன. இப் பிரசரங்கள் ஜநாறு ஆயிரம் பிரதிக ளோனும் அச்சாவதில்லை. மேலும், ஆறிப்போன பழங்குஞ்சியான விடயதானங்களே இப்பிரசரங்களை நிரப்புகின்றன! இவற்றைச் சாடுகின்றோம். ஆனால், ஆயிரம் மீலாத் மலர்கள் தரமானதாக, தாயதாக, தன்னலக் கலப்பற்றதாக மலரட்டும், மலரட்டும்! அவை அனைத்தும் இஸ்லாமிய இலக்கியப் பூங்காவிற்கு நறுமண முட்டும் நன்மலர்களேன வரவேற்கின்றோம்.

‘கௌரவமான பிச்சை’ என்னும் ஈனத் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ளோரின் ‘திருத்தொண்’டினால் இளம்பிறை போன்ற மாசிகைகளுக்கும் இடர் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால், என் உள்ளத் தில் பங்க உணர்வு ஏற்பட்டது என்பதும் சத்தியம். ‘இளம்பிறை’, இலட்சிய வேட்கையுடன் வெளியாகும் சஞ்சிகை என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றேன். ‘இளம்பிறை’ ஆயிரக்கணக்கில் அச்சாகி, ஈழம்-இந்தியா-மலேசியா-சிங்கப்பூர் ஆகிய நான்கு நாடுகளிலுள்ள குக்கிராமத்து வாசகனையுஞ் சென்றைடகின்றது’ என்ற பெருமையை இளம்பிறை தன் சொத்தாக வளர்த்துள்ளது. இச்சஞ்சிகை மட்டுமே ஈழத்து முஸ்லிம் ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகளின் பண்ணையாகவும் மலர்ந்துள்ளது. இவ்வாண்டின் மீலாத் மலரின் அநுபந்தமாக ஈழத்து முஸ்லிம் தமிழ் இலக்கியச் செழுமையைத் திரட்டிக் காட்டும் ஐந்து நூல்களையும் வெளியிடத் திட்டமிட்டுள்ளேன். இத்திட்டங்களைச் செயலாக்கச் செலவாகும் மூலதனஞ் சொற்பமல்ல. இச்சிரமத்தைக் குறைக்க வல்ல வணிகப் பெருமக்கள் புல்லுருவிகளால் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய சிரமங்களை நான் புரிந்து கொள்ளுகின்றேன் அநுதாபப்படுகின்றேன். அவ்வாறே என்னுடைய சிரமங்களைப் புரிந்து கொண்டு, தங்களுடைய ஆதரவைத் தொடர்ந்தும் ‘இளம்பிறை’க்கு அளித்து வரும்படி அன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இரு தவறு : நமது வருத்தம்

பல பொய்களினால் ஒர் உண்மையையோ, பல உண்மைகளினால் ஒரு பொய்யையோ நிறுவமுடியாது என்பதில் நமக்கு உடன்பாடு. தமிழ் நாடு முஸ்லிம் லீக் பற்றிச் சென்ற பூவிலே வெளியான கட்டுரை பில் ஆதாரமான உண்மைகள் பல வீரவிக் கிடந்தும், ஒரு பிழையான தகவலும் புகுந்து விட்டது. ஆ. கா. அப்துல் ஸமது ஹனபி அல்லர் என்பது நமது கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இத்தவறு தவறுதலாகப் புகுந்து கொண்டமைக்காக வருந்துகின்றோம். —ஆர்

சென்ற பூவிலே, தமிழக மூலஸ்விம் லீக் பற்றிச் சென்னையிலிருந்து வந்திருந்த கடிதம் ஒன்றினைப் பிரசரித்திருந்தோம். ‘ஹனபி மத்ஹபைச் சார்ந்த லீக்கர்களுக்கே பதவிகள் வழங்குவதில் தலைவர் இஸ்மாயில் சாஹிப் முந்தி நிற்கின்றார்’ என்ற குற்றச்சாட்டினை மேற்படி கடிதம் அடிநாதமாகத் தொனித்தது.

மேற்படி கடி
தத்தை வாசித்த
பலர் ‘இளம்பிறை’
யின் நடுநிலைமை தவ
ரூத போக்கினை வர
வேற்றுப் பாராட்டி
ஞர்கள். வேறு சிலர்
மேற்படி கடிதத்தை
‘இளம்பிறை’பிரசரித்
திருக்கலாகாது எனக்
கருத்துத் தெரிவித
துள்ளார்கள். பிந்திய

சாராரும் கட்டுரையின் ஆதார உண்மைகளை மறுக்கவில்லை. ‘இருந்தாலும், மத்ஹபுகள் பற்றிய சச்சரவை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டி யிருக்கலாகாது’ என்பது இவர்களுடைய தொனியாக அமைந்தது.

பேட்டி: ஏ. ஜி. முஹம்மது இப்ரூஹீம் ஹாஜியார்

இதே சந்தர்ப்பத்தில் மூலஸ்விம் பக்திமானும், தொழில் அதிபருமான அல்லாஜ் ஏ. ஜி. முஹம்மது இப்ராஹீம் சர்ஹீப் அவர்கள் ஈழம் வந்திருந்தார். அவரும் இளம்பிறை நிர்வாக ஆசிரியரும் சந்தித்து உரையாடினார்கள். அவர்களுடைய உரையாடலின்போது மத்ஹபுகள் பற்றிய பிரச்சினையும் எழுந்தது. அப்பொழுது எழுந்தசில பிரச்சினைக்குரிய கருத்துக்களை மூலஸ்விம் கல்விமான்கள், அறிஞர்கள், உலமாக்கள், எழுத்தாளர்கள் ஆகியோருக்கு முன்பாக இங்கு வைக்கின்றேன். இது சம்பந்தமான இவர்களுடைய பல தரப்பட்ட கருத்துக்களை அறிய விரும்புகின்றேம். மாறுபட்டனவாக இருந்தாலுங்கூட ஏற்படைய கருத்துக்களையும். கட்டுரைகளையும் ‘இளம்பிறை’ விரும்பிப் பிரசரிக்கும்.

ஆ-ர்.

மத்துப்புக்கள் : ஒரு சிந்தனை

‘ஹனபி-ஷாபி-மாவிகி-ஹம்பலி மத்துபுகளைத் தோற்றுவித்த இமாம்கள் பெரியார்கள்-அறிஞர்கள். இரவு பகலாக முயன்று மூத்து குர்-ஆன்-ஹதீஸ் ஆசியவற்றின் அடித்தளத்தில் முஸ்லிம் களுக்கு வாழ்க்கை முறைத் திட்டமாகச் சட்டங்களை இயற்றித் தந்துள்ளார்கள். இவ்வகையில், மத்துபுகள் பாமரர்களைப் பொறுத்த வரையிலாவது ஒளிவிளக்குகளாக அமைந்துள்ளன. ஆனால், மார்க்க அறிஞர்கள்கூட இல்லாத்தின் ஏகத்துவத்திற்கும் ஒற்றுமைக்கும் வழிகாட்டத் தவறிவிட்டார்கள் என்பதுதான் என் கவலை, என ஹாஜி இப்ராஹிம் ஸாகிப் அமைதியாகக் கூறினார். ‘மார்க்க அறி ஞர்கள் மத்துபுகளைப் பின்பற்றுதல் தவறு என்கிறீர்களா?’ என ஆசிரியர் கேட்டார்.

‘தவறும் உண்டு; சரியும் உண்டு. உணர்ச்சிகளைத் தவிர்த்துப் புத்தி பூர்வமாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கலாம். ஹனபி இமாமுக்குக் கிடைத்த ஹதீஸிலும் ஆதாரமான ஹதீஸ் ஷாபி இமாமுக்கோ மற்றவர்களுக்கோ கிடைத்திருந்தால் நாம் யாரைப் பின்பற்றுவது?’ என்று பதிலாக ஒரு கேள்வி தொடுத்துச் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தார். ‘நான்கு இமாம்களுக்குப் பின்னர் நான்கு பிரிவையும் ஒப்பு நோக்கிப் பரிசீலனை செய்த பிறிதொரு மத்துபு தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்று கருதுகின்றீர்களா?’ என ஆசிரியர் கேட்டார்.

‘அப்படித் தோன்றியிருந்தால் பல பிரச்சினைகளுக்குச் சூழக மான தீர்வு ஏற்பட்டிருக்கலாம். பெருமானுரின் பின் நான்கு கலீ பாக்களும், தாபிசன்களும், ஸஹாபாக்களும் எந்த மத்துப்பைப் பின்பற்றினார்கள்?’ என்ற கேள்வியை எழுப்பி, பதிலை எதிர்பாரா தவரைப் போல, ‘நன்றாகச் சிந்தியுங்கள். மத்துபுகளுக்கிடையே யுள்ள ஒற்றுமை-வேற்றுமைகளை ஆராய்தல் நல்லது இன்னும் ஒன்று. குர்-ஆன்-ஹதீஸை நேரடியாக விளங்கி, அறிந்து கொள்ளக் கூடியவர்கள் எந்த மத்துபிலும் இருக்க வேண்டிய தேவையோ அவசியமோ இல்லை’ என்றார். ஆசிரியர் முறுவலித்தார்.

அதன் பொருளை விளங்கிக் கொண்டவரைப் போல, ‘நான்கு மத்துபுகளைச் சேர்ந்தோர் ஒரு சேர நின்று தொழும்போது ஒவ்வொரு விதமான கிரியைகளைக் கையாளுகிறார்கள். எந்தக் கிரியை சரியானது? பெருமானார் (ஸல்) ஒரு விதமான முறையைத்தானே கையாண்டிருப்பார்கள்? சிற்சில சமயங்களிற் சில முறைகளைத் தவிர்த்தும், வேறு சில சமயங்களிற் கூட்டியும் பெருமானார் (ஸல்) கிரியைகளைக் கையாண்டிருந்தாலும், அவற்றிலும் பொதுவான

முறையை ஆதாரங்களுடன் ஏற்று நடந்தால் நன்மையாக இருக்காதா? ஹஜ்ஜின்போது நான்கு மத்ஹபைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒன்றுக் நின்று தொழுதபொழுது ஒருவர் கொப்புளுக்குக் கீழும், பிறிதொருவர் அதற்கு மேலும், இன்னெருவர் கைகள் இரண்டையும் தொங்க விட்டும் பல மாதிரியான கிரித்தியங்களை அனுஷ்டித்தார்கள். மாலிக் இமாமைப் பின்பற்றுபவர்கள் கை கட்டாத திற்கு ஒரு கதையும் கூறினார்கள். கதையை விடுவோம். இக்காரணங்களினால் நமது ஈமானின் உறுதிக்குப் பங்கம் விளையாதா? இமாமையே வழி காட்டியாக ஏற்றுக் கொண்ட சிறுமையும் நம்மை வந்தடையாதா?’ எனத் தமது தளத்தை விளக்கினார். நான்கு மத்ஹபுகளிலும் சில வேறுபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டி, எந்த வகை முற்றுக்கீடு சரி என்பதை எவ்வாறு விளக்கலாம் என்றும் உசாவினார். அப்பொழுது, ‘தலாக் விஷயத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். விவாக் ரத்துப் பெற விரும்பும் ஒரு கணவன் ‘தலாக், தலாக், தலாக்’ என மூன்று முறை கூறியதும், ஹனபி முறைப்படி அவன் தலாக் பெறுவதற்கு உரிமை பெற்றவனைகிடுவான். ஆத்திரத்தின் வாய்ப்பட்டு ஆவேசமாக இவ்வாறு பெறப்படும் ‘தலாக்’ குகளினால் எத்தனை குடும்பங்கள் நிர்மூலமாகிவிடுகின்றன. ஆனால், ஷாபி மத்ஹபின்படி மனைவியின் ஒவ்வொரு மாத விடாயின் பின் னர் ஒவ்வொரு முறையாக மூன்று தடவைகள் ‘தலாக்’ சொல்ல வேண்டும். மூன்று மாத காலம் கணவனுக்குத் தீர்மானமான முடிவு எடுக்கும் அவகாசத்தை அளிக்கும்’ என்பதையும் அவர் ஆர்வத்துடன் விளக்கினார்.

‘ஓரே விடயத்திற்கு ஒரு மத்ஹபில் மிக இலேசான முறையும் பிறிதொரு மத்ஹபில் கடுமையான விதியும் உள். அதே நேரத்தில் ஒரு மத்ஹப்காரர் சந்தர்ப்பத்திற்கு இசைய பிறிதொரு மத்ஹபின் விதியை அப்படியே ஏற்று நடக்கும் வசதியும் உண்டு. இதன் காரணமாகக் கடினமான விதிமுறையுள்ள ஒரு கருமத்தில் அவர் வேறொரு மத்ஹபைப் பின்பற்றி இலேசாகச் செய்து கொள்ளும் யுக்தியைக் கையாளுகின்றார்கள். சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப, தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் விதி தளர்த்தப்பட்டிருக்க, சுக்கத்திற்காகவும் வசதிக்காகவும் சட்டத்தை மீறுவதற்கும் வாய்ப்புண்டு. இந்த நிலை வரவேற்கக் கூடியதா? இது சோம்பலை வளர்க்காதா?’ என அவருடைய பேச்சு பிரச்சினை பலவற்றைப் பற்றிப் பட்டர்ந்தது.

‘இந்தக் கருத்துக்களை என பத்திரிகையில் வெளியிடலாம் என நினைக்கின்றேன்’ என ஆசிரியர் கூறினார் ‘இவை என் அபிப்பிராயங்கள். இது பற்றி மார்க்க அறிஞர்களுடைய கருத்துக்களை அறிய மிகவும் ஆவலுடையவனை இருக்கின்றேன். அவர்களே அதற்குத் தகைமையுடைவர்களுமாவர், என்றார். அந்த ஆவல் என் உள்ளத்திலும் எழுந்தது. எனவே, நமது சம்பாஷினையை உரியவர்களுடைய கவனத்திற்கு இத்தால் கொண்டு வருகின்றேம்.

நாவலர்

வளர்ந்தார்

குலத்தாற் பெரிய குடும்பத்திற் பிறந்த நாவலர் பெருமான் தலையாற் பருத்தும் உடலாற் கும்பியும் அங்க இலட்சணத்திற் குறைபாடுடையவராகக் காணப்பட்டாரெனவே ‘பாணுத்தலையர், ‘வாற்பேத்தையர்’ என்று சிறுபட்டங்கள் உற்றிராலும் பெற்றிராலும் குட்டப்பெற்ற சின்னஞ்சிறிய ஆறுமுகந்தான் பின்னர் பென் எம்பெரிய நாவலர் பட்டத்தைத் தன்னந்தனியாகச் சுவிகரித்துக் கொண்டார். கல்வியிற் சிறந்த தாய்தந்தையர் உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தார் சூழலில் வாழ்ந்த நாவலர் படித்தலிலும் படிப்பிப்ப திலும் பேரார்வமுடையவராகக் காணப்பட்டார்.

நாவலர் பிறந்தகாலத்திலே திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களே இயங்கி வந்தன. கண்ட சுத்தியாகத் தேவார திருவாசகங்களை பாடலவல்லார். வாக்குண்டாம் நன்னெறி தெரிந்தார். இவ்வகைத் திண்ணைப்பள்ளிக்கூடங்களைப் பெரியார் வீடுகளில் வைத்து நடாத்தி வந்தனர். படிக்கும் பிள்ளைகளும் ஏடும் எழுத்தாணியுமாகப் பள்ளிக்கூடங்களை சென்று வருவார். சின்னஞ்சிறுரைப் படிப்பிக்கும் ஆசிரியருக்குக் காசுபணங் கொடுக்கும் வழக்கம் அக்காலத்தில் இல்லை. வருடப் பிறப்பு நாள்களில் ஆசிரியரும் மாணுக்கர்களுமாக வீடு தோறுஞ் சென்று எண்ணேய்ச் சிந்துபாடிவரப் பெற்றிராளிக்கும் எண்ணேய்ச், தேங்காய்ச், காய்கறி, நெல்லரிசி, உடுபுடைவை முதலியவையே ஆசிரியரின் ஊதியமாகும்.

இவ்வகையில் நடாத்தப்பட்ட திண்ணைப்பள்ளிக்கூடமொன்றில் நாவலர் அவரது ஐந்தாம் வயதில் ஆரம்பக் கல்விபயிலச் சேர்க்கப் பட்டார். நல்லூரின பாங்கரில் சிறுவர் பள்ளிக்கூடம் நடாத்திய சுப்பிரமணிய உபாத்தியாயிரிடத்தில் அரிச்சுவடியைப்படிக்கத் தொடங்கினார். பின்னர் வாக்குண்டாம், நன்னெறி முதலாம் நீதி

நூல்களைப் படித்தார்; உரிச்சொல் சூடாமணி நிகண்டுகளும் படித்தார். இவையெல்லாம் ஆசிரியரால் ஏடு புத்தகம் ஒன்றுங் கையிலின்றி மனப்பாடமாக மாணுக்கருக்கு ஒப்புவிக்கப்படும். மாணுக்கரும் இவற்றை ஆசிரியருக்கு ஒப்புவிப்பர். இது பண்டைக்காலமுறை. பாடம் போற்ற வாய்ப்பானமுறை. இப்பொழுது புதியமுறைக் கல்வியுடன் பறந்துபோயிற்று. ஆகவேதான், இக்காலத்தில் ஏகசந்தக்கிரகி, அட்டாவதானி, சோடசாவதானி போன்றவர்கள் அழுர்வமாகிவிட்டனர். சுத்தமாக எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்கள் மலிந்துவிட்டனர்.

நீதிநூல்களையும் நிகண்டுகளையும் படித்து முடித்துக்கொண்டு புராணங்கள் பிரபந்தங்கள் படிக்கத் தொடங்கினார். கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், நைடதம், பாரதம் இவற்றைக் கேட்கத் தொடங்கினார். பயனுங் கற்றனர். நைடதத்திற்கு உரைகேட்டால் மற்றைய நூல்களுக்கு உரை தன்பாட்டிலேயே வருமென்பர். புராண பிரபந்தங்களுக்கு உரை கேட்டபின் உரை கேளாமற் படித்த வாக்குண்டாம் நன்னென்றிச் செய்யுள்களின் தாற்பரியம் தன்வியலே புலப்படும். இந்த அடிப்படையிலேதான் அவைசிறுவயதிலே சம்மா ஞாபகத்திலே இருந்தப்படும். இவ்வாரூகப் பயின்ற நாவலர் உயாத்தியாயர் சொல்லிக்கொடுத்த பாடங்களையெல்லாம் நன்கு கற்றுத்தேறினது மாத்திரமன்றிச் சகபாடிகளுடன் கலந்து ரையாடி ஐயந்திரிபறக் கற்கலாயினார்.

“அவ்வினை யாள்ளாடு பயில்வகை யொருகால்
செவ்வீதி நுரைப்ப வவ்வீரு காலும்
மையறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்”

இந்த நன்னாற் குத்திரப்படி அம்மாண்புடையோர் தம்மொடுபயிலவும், வினாதலும், வினாயவை விடுத்தலும் என்றிவற்றைக்கடனாகக் கொண்ட நாவலர் மடநனி இகந்து மாணுக்கர் மத்தியில் சட்டாம்பிள்ளையாகத் திகழ்ந்தார்.

இஃதிவ்வாருகத் திண்ணைப்பள்ளிக்கூடத்திலே, சுப்பிரமணிய உபாத்தியாயரிடத்திலே ஆரம்பகல்வியிற் கற்றுத் தேறிய நாவலரை உயர்கல்விக்குரிய ஆசிரியரிடம் ஒப்படைக்க முயன்றனர். அவரின் தமையஞராகிய தியாகராசர் தந்தை இறந்ததும் தலைச்சன்பிள்ளையாக இருந்தபடியால் குடும்பபாரதத்தின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டனர். நாவலர் பெருமான் புதிய ஆசிரியரொருவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டார். வேலாயுத முதலியார் என்பது ஆசிரியரின் நாமதேயம். இவர் குலத்தால் முதலியார்போலும்; சேநுதிராய முதலியார் போற் தொழிலால் முதலியாரல்லர். வேலாயுத முதலியார் செங்குந்தர் மரபினர் என்பர். இலக்கண இலக்கியம் அறிந்தவர். தம்

முடைய மைந்தன் சம்பந்த முதலியாருடன் நாவலரையுங் கூட வைத்து இலக்கண விலக்கியங்களைக் கற்பித்தனர். வேலாயுத முதலி யாரிடத்துக் கல்விகற்றுத் தேறும்போது நாவலருக்கு வயது பன் னிரண்டாம். சம்பந்தமுதலியாரும் நாவலரும் சகபாடிகளாக வேலா யுத முதலியாரிடம் கற்றுத்தேறி சேஞ்சிராய முதலியாரிடமும் ஒருமிக்கப் படித்துவந்தனர். சம்பந்த முதலியாரைச் சம்பந்தபுலவர் என்றும் அழைப்பார்.

வேலாயுத முதலியாரிடத்திலே கற்க வேண்டியவற்றைக் கற்றுத் தேறியின் நாவலர் ஆங்கிலப்படிப்பிற்காகப் பேர்கிவல் பாதிரி யார் பாடசாலையிற் சேர்க்கப்பட்டனரெனினும் தமிழ் இலக்கண-இலக்கியம், தருக்கம், சமயம், சங்கதம் படிப்பதில் ஆர்வமுடைய வராகவுமிருந்தனர். அக்காலத்திற் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்து செல்வம் செல்வாக்குடன் வாழ்ந்து வந்த பெரியார் ஒருவரிருந்தனர். அவர்தான் சேஞ்சிராய முதலியார். இவர் ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் ஆங்கிலேயர் காலத்திலும் அவரவர் மொழியில் வல்லு நராயிருந்தனர். மும்மொழியும் எழுதப்பேசத் தெரிந்தவர். முதலி யார் உத்தியோகம் வகித்தவர். சேஞ்சிராய முதலியாரின் தந்தையார் நெல்லைநாத முதலியார். நெல்லைநாதரின் தந்தை எதிர்வன்னியசிங்க முதலியார் பொன்னம்பல முதலியாருக்கு மகன். இவர்கள் தெல்லிப்பழை ஊரினர். நெல்லை நாதர் இருபாலையிற் பெண்கொண்டவர். ஆகவேதான் இவரின் மைந்தை இருபாலைச் சேஞ்சிராய முதலியாரென்பர். சேஞ்சிராய முதலியார் தந்தையாரிடமும், கூழங்கைத்தம்பிரான், மாதகல் சிற்றம்பலப்புலவர், வட்டுக்கோட்டை சுவாமிநாதர் ஆகியோரிடத்துப் பாடங்கேட்டவர். இவர் தந்தையாரைப்போல ஏகசந்தக்கிரகி. வழக்கறிஞர், தொலுக்கு முதலியார் ஆகிய உத்தியோகப் பொறுப்புகள் மத்தியிலும் தமிழன்பராய் தமிழ் படிப்பிக்கும் ஆசிரியராய் ஆர்வம் மிக்க மாண்க்கர்களுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் ஓய்வு நேரங்களிற் பாடஞ் சொல்லிவந்தனர். பாடங்கேட்க வருவோர்க்கு உண்டு உறையுள் இலவசமாகவே அளித்துவந்தார். கல்வியும் இலவசம் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. இது நிலைமை அந்தக்காலம். திரிகரண சுத்தியோடு கூடிய தமிழ்ப்பற்று. ஆறுமுக நாவலர் மாத்திரமன்றி மற்றும் காரைதீவு மு. கார்த்திகேய ஜயர் (1819-1898), நல்லூர் மனப்புலி முதலியார் மகன் சரவணமுத்துப்புலவர் (1802-1845), நீர்வேலி பீதாம்பரப்புலவர், வட்டுக்கோட்டை சண்முகச் சட்டம்பியார் (...1849), கோப்பாய் அம்மபலவான பண்டிதர் (1844-1879), நல்லூர் வே. சம்பந்தப்புலவர், கந்த ரோடை நாகநாதபண்டிதர், வல்லிப்பட்டித்துறை க. ஏகாம்பரப் புலவர், மறவன்புலம் சயம்பர், இருபாலை இ. கந்தப்பிள்ளை, நல்லூர் வே. கார்த்திகேய ஜயர் முதலியோரும் பாடங்கேட்ட வர்களிற் சிலர். சேஞ்சிராய முதலியாரே கோயில்களிற் பூராண

படன நிகழ்ச்சியை முதன் முதலாகத் தொடக்கிவைத்தவர். இவ்வகைப் புராணபடனங்களிலே நாவலர், அவருடைய மைத்து னராகிய விசுவநாத முதலியார் மயில்வாகனர் மூலம் ஈடுபாடுடையவராயினர். புராணபடனம் நடக்கும் கோயில்களுக்குச் செல்லும் வழக்கமுடைய மயில்வாகனர் சிறுபிராயத்தினராகிய நாவலரையும் இட்டுக்கொண்டு செல்வர். சற்குருவின் வாசத்தினாலும், நிவாசப் பழக்கவழக்கத்தினாலும் நாவலரும் புராண படனத்தில் பேரார்வங் கொண்டனர். மருகர் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிளையும் மாமனூர் வழிச் சென்றனர்.

சேனுதிராய முதலியாரின் வயதுமுதிர்ச்சி காரணமாக மாணுக்கர்கள் அவரை விட்டகள்று மற்றும் ஆசிரியர்களிடஞ் செல்வராயினர். நாவலரும் (1822-1879), நல்லூர் மனப்புவி முதலியார் மகன் சரவணமுத்துப்புவரும் (1802-1845) சேனுதிராயரிடத்து வேறுவேறு காலங்களிற் பாடங்கேட்டவர்கள். வயதால் சரவணமுத்துப்புவர் நாவலருக்கு முத்தவர் நல்ல புலமைக்கவர். ஆகவே, நாவலர் அவரிடத்துங்கற்கலாயினர். நாவலர் இலக்கண இலக்கியங்களைத் துருவித்துருவி ஆராய்ந்து படிக்க இவரே பெருந்துணியாக இருந்தாரென்பர்.

கற்றதனலாய பயனென் கொல் வாலறிவன் நற்றுள் தொழுரெனின் என்றவாக்கிற்கேற்க உலகியல் நூல்களைக் கற்றதோடமையாது சமய ஒழுக்கநூல்களையுங்கற்றுச் சமயப்பற்றும் விசுவாசமுடையராயிருந்து நெட்டிகப் பிரமசரியத்தை முறைப்படி அனுசரித்து வருவாராயினர். நாவலர் பெருமான் ஒழுக்கந்தவருதவர்; நியமந்தப்பாதவர்; சொல்லிய வண்ணஞ் செய்பவர்; பஞ்சமாபாதகங்களினிறும் நீங்கியவர் நேரகாலத்தை விரயமாக்காதவர்; செய்வன திருந்தச் செய்பவர். பிழைகளைக் கண்டால் யார் எவராயினுஞ் சரி கண்டிக்கத் தவறமாட்டார். அவரின் சமயக்கொள்கையினையும் ஒழுக்கநெறியினையும் அவர் எழுதிய நூல்களிற் பரக்கக்காணலாம். சன்மார்க்கக் கிந்தஜையடையவராக இருந்தபடியாலன்றே சகோதரர், நண்பரென்றும் பாராமல் அவர்களை எதிர்த்து வெகுண்டெழுந்தார்.

இஸ்திவ்வாருக சமய நெறியிலும் ஒழுக்கத்திலும் கல்விகேள்விகளிலும் குறைதிசயங்கள் மிக்க பிரமசாரியாக நாவலர் பெருமான் வளர்ந்து வந்தார்.

1. கணக்காபதி யோகியர் என்றும் அழைக்கப்படுவர்.

அரசு வெளியீடுகள்

தோணி வ. அ. இராசரத்தினம் - முாலைகா சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற சிறுக்கைத் தொகுதி	விலை. ரூ. 2/-
வாழையடி வாழை க. செபரெத்தினம் -வாழ்க்கை வரலாறு	விலை. ரூ. 2/-
பகவத்கீதை வென்பா புலவர்மணி ஏ. பெரியதம் பிப்பிள்ளை - சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற	விலை. ரூ. 3/50
கவிதை நூல்	விலை. ரூ. 1/25
இளமைப் பருவத்திலே! எம். ஏ. ரஹ்மான் - நூல் நிலையத் துக்குரிய சான்றிதழ் பெற்ற சிறுவர் இலக்கியம் (இரண்டாம் பதிப்பு)	விலை. ரூ. 1/25
மாடு எம். ஏ. ரஹ்மான் - உருவக்க்கைத்தகள் (வண்ணச் சித்திரங்களுடன்)	விலை. ரூ. 2
ஸமத்து இலக்கிய வளர்ச்சி இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன் - ஸமத்தின் தற்கால இலக்கிய வரலாறு கூறும் வரலாற்று நூல்	விலை. ரூ. 3/50
அன்னால் கவிதைகள் கவிஞர் அன்னால் - கவிதைத் தொகுதி	விலை. ரூ. 2/25
பரியாரி பாமர் - 'சானு' - பேணச் சித்திரம்	விலை. ரூ. 1/90
இலக்கிய உலகம் - வி. கந்தவனம் - கவிதை நூல்	விலை. ரூ. 1/40
காப்பியச் சொற்பொழிவுகள் - பத்துக் காப்பியங்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சிச் சொற்பொழிவுகள் விலை. ரூ. 3/50	
பதுயுகம் பிறக்கிறது - மு. தலையசிங்கம் - சிறுக்கைத் தொகுதி	விலை. ரூ. 2/-
மஹாகவியின் குறும்பா - 100 குறும்பாக்கள், 'சௌ'வின் 50 சித்திரங்களுடன் கூடியது.	விலை. ரூ. 1/85
ாகசீர் குழு போட்டிக் கைதகள் - போட்டி மூலந் தேர்ந்த சிறுக்கைதகளின் தொகுப்பு	விலை. ரூ. 1/30
எ எஸ். பொன்னுக்குரை சிறுக்கைத் தொகுதி	விலை. ரூ. 4/40
நபிமொழி நாற்பது - ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன் விலை. ரூ. 1-50	
முஸ்லீம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம் - எம். கே. செய்மிது அஹமது விலை. ரூ. 4-75	
கீஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் - தொகுப்பு நூல்	விலை ரூ 6-00
ரூனப் பள்ளு - கலாநிதி ஆ. சதாசிவம் விலை ரூ 4-00	

அரசு வெளியீடு

231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு, கொழும்பு-13, இலங்கை.

கூட்டு பிள்

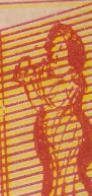
செய், மாணி, குளம் நிலாக்கர.

கூட்டு விவீக

தீவிரியை

என்றும் குன்றுக் குணப்படுத்து

T.PHONE
34580

Prop:-

N.B. ABDUL GAFOOR
102/2, WOLFENDHAL ST,
COLOMBO, 13.